

ARCHA

4
2004

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

doba meziledová - ukazovat svět jako místo, kde stojí za to žít - jak se staví městečko - bambiriáda odstartována - u pionýrů - skautské kino - balím, balíš, balíme - bambiriádě kraluje bezva nálada - ivan hlas v domínu - v senátu jednal dětský sněm - cena přístav předána - šest parašutistů se snaží na bambiriádu - beseda se zdeňkem šamalem - uragán nad letnou - bambikův deníček - to, co děláte, je báječné - důvěra dětí nás zavazuje - na bambiriádu z čečenska - brněnská bambiriádní zeměkoule - chrudimská zastavení - cesta na jihozápad - mé bambiriádní dny - poctivost se vyplácí - končí bambiriáda 2004 - poprvé mezinárodní - črdm a legislativa - črdm u premiéra - intercamp 2004 - modrá flotila zve i vás - kamínek radosti pro petru páchovou - zpěváčci jsou profesionálové se srdcem - deburjářský den muzeí - tibo, neobyčejný dobrovolník

Doba meziledová

„To víte, doba ledová je doba ledová,“ říkává pan Buml, člověk neandrtálský, v kresleném seriálu. Přesto, že vládu převzalo již 21. století, právě doba ledová se pozvolna vrací. Nemyslím tím přímo mamuty, drsné a chladné podnebí, spíše bod mrazu ve vztazích mezi lidmi. Ještě, že máme šanci všechno změnit – naše děti...

Učíme ratolesti říkat *máma a táta*. Kdo je ale naučí, že slovo *my* má větší váhu než malé slůvko *já*? Umějí lézt a potom i chodit, ale jak zvládnou srážku nejtěžší – srážku s hlupákem (a to je ještě hezky napsáno)? Dovede je škola připravit na realitu života tak, aby neztratili tolik potřebnou důvěru – důvěru v druhého? Právě tyto – a mnohé další – otázky se přetrásají nejednou večer ve většině rodin. Dávnou dobu ledovou střídalo několik dob meziledových, kdy docházelo k výraznějšímu oteplování. I novodobý čas mrazu, kdy se lidé přestávají na ulici zdravit a úsměv je nejdražší zboží, střídá doba slunečního svitu. Koncem května nastává – již pošesté – doba *bambiriádní*. O Bambiriádě se napsalo už mnohě. Jedná se o prezentaci neziskových organizací, jedná se o zábavné dny pro děti, jedná se o pódiová vystoupení, jedná se o seznámení s volnočasovými aktivitami... Ale pozor, jedná se i o *dobu meziledovou*.

Když překonáte cestu v přelidněném metru, vydržíte několik desítek řidičů, kteří vás nepustí na přechodu a nezblázníte se z nepříjemné atmosféry v dusivé tramvaji, můžete směle vejít branou mezi lidičky, kteří vás ujistí, že vaše děti budou umět více než předepisují školní osnovy. Kdo jde na Bambiriádu poprvé,

nestačí se divit. Kdo přichází podruhé, už tuší „s kým má tu čest“. Budete-li návštěvníkem potřeť, hledáte už známé lidi, organizace a čtete program. Počtvrté jste tu, protože vás k tomu donutily i vaše děti. Po páté přispěcháte, jelikož si

nesmíte takovou akci nechat ujít. Ti, kdo jdou pošesté – patří do rodiny...

Jakožto rodinný příslušník přejí letošní BAMBIRIÁDĚ
Báječné lidi
Azurové nebe
Maminkovskou trpělivost
Bohaté sponzory
Intenzivní nasazení
Radost okamžiku
Iniciativní organizátory
Aktivní rodiče
Dokonalost samu
A to nejdůležitější – **hodně** spokojených dětských úsměvů...

Hromča Molková
 foto Michal Moučka

Co o Bambiriádě řekli

„Chceme sdělit české veřejnosti dobře slyšitelné poselství o významu dětského světa i jeho možné proměně pomocí soustavné mimoškolní výchovy a citlivého, chápajícího doprovázení dospívajících dospělými ve sdruženích dětí a mládeže.“
 (předseda ČRD M Pavel Trantina)

„Nevím, jak bude Bambiriáda vypadat za pět let, ale možná to bude kolos, který potáhne Evropskou unii.“
 (hlavní koordinátor akce Pavel Hofrichter na tiskové konferenci k letošnímu ročníku)

„Spousta práce. Ale je to pěkné, když potom vidíte děcka, která přijdou, jak se usmívají, jak je jednotlivé atrakce baví a jak se jim tam líbí.“
 (Luděk Řiha z firmy Arcadia Praha, který se staral o pražské bambiriádní městečko, v rozhovoru pro časopis Archa)

„Mně se líbí všude, kde se něco takového děje a kde lidi jenom nesedí a nekoukají. Tady vidím, že se o něco snaží, a myslím si, že to je moc dobře.“
 (kytarista a zpěvák Ivan Hlas během svého vystoupení na bambiriádním pódiu)

„Plno nápadů, sluníčko, fajn lidi.“
 (moderátorka České televize Marcela Augustová v odpovědi na anketní otázku, co se jí vybaví, když slyší slovo „Bambiriáda“)

„Jsem velmi mile překvapena tím, kolik inspirace tady najdou děti i rodiče.“
 (ředitelka nadace Naše dítě Zuzana Baudyšová v rozhovoru pro časopis Archa)

„Bambiriáda rozhodně není nuda a nepatří pouze dětem do tří let, ale skvěle se tu pobaví i ostatní.“
 (členka Dětské tiskové agentury Kristýna Mixová)

Ukazovat svět jako místo, kde stojí za to žít

Rozhovor s Jiřím Janečkem, generálním ředitelem České televize, která je dlouhodobě hlavním mediálním partnerem Bambiriády

Zhruba před rokem jste ve svém projektu pro konkurs na místo generálního ředitele ČT napsal, že za základní předpoklady úspěšného působení České televize považujete v současné době mimo jiné „zavedení nových pořadů pro děti a mládež“. A dále jste to rozvedl: „Právě tvorba pro děti a mládež potřebuje jako jedna z prvních revitalizační kúru, aby se mohla stát dobrým protihráčem Pokémonům či seriálům typu Beverly Hills“. Co se vám zatím z toho podařilo uskutečnit? A jaký by měl být stav za dva, tři roky?

Vzhledem k problémům, kterým ČT čelí, se nepovedlo tolik, kolik bych si představoval, ale v obtížné situaci něco přece jen ano. Od března 2004 vysíláme zcela novou podobu ranního nedělního pásma pro děti. Jmenuje se Edův pohádkový balík a už první ohlasy ukázaly, že dětského diváka zaujal. Letos natáčíme také tři televizní pohádky, v jedné si dokonce zahraje sám sebe ministr kultury pan Pavel Dostál. Od ledna také vysíláme ve středu v podvečer týdenní magazín pro náctileté Pomeranč. Další nové formáty a inovace některých stávajících pořadů pro děti a mládež navrhujeme a připravujeme od ledna 2005. To ale

záleží na tom, zda bude konečně vyřešeno financování ČT. Nápady a inspirace zkrátka nechybí, jen je teď stíní jiné problémy.

Dále jste v tom projektu vyjádřil potřebu nových vzdělávacích a výchovných pořadů i zkvalitnění zábavných a soutěžních pořadů. To zní slibně, jaká je zatím v tomto ohledu skutečnost? Diváci i kritika se vzácně shodli na mimořádné kvalitě pořadů „Blízká setkání“ – přesto se zdá, že v ČT skončily. Opravdu?

Pořad „Blízká setkání“ nabídla ČT divákům poprvé začátkem tohoto roku. Byly natočeny tři díly, odvysílány zatím dva. Jedná se v podstatě o profil významné osobnosti z oblasti zábavy a dramatického umění. Svým charakterem je to pořad výsostně veřejnoprávní a své diváky si našel. Do této doby byli protagonisty pořadu Marek Eben, Václav Neckář a Stanislav Zindulka. Pokračování této řady závisí znovu na tom, o čem musíme mluvit v současné době v ČT téměř stále – na penězích. Co se týče novinek ostatních formátů – připomínám například divácky úspěšný zábavný pořad z produkce ostravského studia „Guinnessova kniha rekordů“ nebo magazín „Bydlení je hra“. A co se další budoucnosti týče – ani ve vámi zmíněných oblastech nejsme bez nápadů.

Třetím úkolem, který jste ve svém projektu stanovil a

na nějž se chceme zeptat, je zvýšení spokojenosti a sledovanosti ČT. Není to – tváří v tvář chronickým potížím ČT s dostatečnými zdroji na financování kvalitních a přitom divácky atraktivních pořadů – spíš jen „zbožné přání“?

Na základě výsledků prvních měsíců tohoto roku mohu konstatovat, že přes ony pořád omílané „potíže se zdroji“ České televizi sledovanost neklesla, naopak. Totéž platí o spokojenosti. S pozitivním ohlasem co do sledovanosti i spokojenosti se setkala nová rozšířená podoba zpravodajství, vysílaného v dvouhodinových intervalech a v pravidelných časech. Zejména rozšířené zprávy ve dvanáct hodin jsou z diváckého hlediska úspěšné, pravidelně je sleduje zhruba třetina všech diváků, kteří se právě divají na televizi. Nadmíru úspěšné jsou pondělní večery, korunované původní seriálovou tvorbou. Tradiční oporou jsou i sportovní pořady a zejména přenosy. Hokejové mistrovství světa bylo co do profesionálního zvládnutí i diváckého zájmu naprosto příkladné, obdobný úspěch čekáme i od fotbalového Eura a letních olympijských her v Řecku. Samozřejmě byste našel i pořady, kde jsme spokojeni méně a hledáme optimální tvar, ale i to patří k životu. Nicméně z celku je patrné, že i v těžké situaci ČT umí „držet frontu“.

Debaty o potřebě zvyšování koncesionářského poplatku za televizi se vedou už deset let. Za tu dobu došlo pouze v roce 1997 ke zvýšení z 50 na 75 Kč měsíčně. Přitom zatímco v jiných oblastech nám poslanci svým rozhodnutím zvyšují náklady mnohonásobně více a mnohdy velmi rych-

le, zde se i nepatrné zvýšení odkládá roky. Kde vidíte příčinu tohoto paradoxu?

Odpůrcům ČT se za dlouhá léta podařilo úspěšně vytvořit atmosféru pochybností kolem samotného smyslu její existence, obraz jakési „černé díry“, jejíž bezpočetní zaměstnanci nemají nic jiného na práci než nehospoďárně utápět v peci peníze koncesionářů a vyrábět předražené pořady, na které se nedá koukat. Tento obraz si z různých důvodů vzala více či méně za svůj i část lidí, kteří o koncesionářském poplatku rozhodují. Přesvědčit je o tom, že skutečnost je naprosto jiná, není práce na jeden večer. Nemluvě už o tom, že zapřísáhlé odpůrce stejně nikdy nepřesvědčíte. Jejich přístup k věci nevychází ze zájmu o fakta a vlastní práci s nimi, ale spíše z dogmatismu. Pro ilustraci uvedu pár čísel: Počet pracovníků na 1 hodinu vysílání je v ČT 0,17, v italské RAI 0,38, v německé ZDF 0,41 a britské BBC 0,87. ČT má zdaleka nejnižší procento reklamy 1, resp. 0,8 %, zatímco okolní země například Slovensko 3%, Rakousko 2,7%, Maďarsko 10% a Polsko 15%. ČT má i nejnižší poplatky v přepočtu na euro, a to 28 eur ročně, Slovensko 29 eur, Maďarsko 34 eur, Polsko 40 eur a Rakousko 220 eur. Zajímavé je i porovnání se soukromou TV Nova. Ta měla podle oficiálních údajů z roku 2002 příjem 4,575 miliardy, zatímco ČT o 15 milionů méně – tedy 4,56 miliardy (přitom ČT vysílá 2 programy a Nova pouze 1). Celkové náklady na 1 hodinu vysílání byly v roce 2002 u Novy 318 000,- Kč a u ČT pouze 270 000,- Kč.

Česká televize je už několik let hlavním mediálním part-

nerem Bambiriády, naprosto bezkonkurenční příležitosti, kterou ČRDM nabízí rodičům, jejich dětem i těm, kteří pro děti a mládež něco pořádného dělají, aby se potkali. Co taková spolupráce přináší České televizi?

Spolupráce s Bambiriádou je pro Českou televizi více než přirozená. Bambiriáda je největší akcí nabízející dětem a mladým lidem aktivity volného času a Česká televize se jako jediná celoplošná televize v ČR systematicky a dlouhodobě tvorbě pro děti a mládež věnuje. Již několik let podporujeme Bambiriádu bezplatným vysíláním pozvavek pro veřejnost a zároveň využíváme prostorů na pražské Bambiriádě pro setkání s dětmi a jejich rodiči. Ve čtyřech dnech Bambiriády vystupují postavy našich dětských pořadů z obrazovky, děti mají možnost vyzkoušet si práci před kamerou i za kamerou, zasoutěžit si. Pro Českou televizi je to setkání radostné a obohacující a doufáme, že tisícům dětí, které se Bambiriády na Letně účastní, tak přináší radost.

Ani letos se žádný významnější celostátní deník nevěnoval Bambiriádě jako události celostátního významu, navzdory tomu, že ji i při tak nepříznivém počasí navštívilo opět více než 200 000 lidí. Co je podle vás příčinou toho, že je Bambiriáda takto mediálně „nezajímavá“?

Toto je spíše otázka na vedení deníků, které máte na mysli. Dovolím si připomenout, že zpravodajství ČT v tomto směru postupovalo jinak. Ale obecněji k Vaší otázce: novináři jakoby si někdy nevšimli věci, které jen tak „úspěšně proběhnou“. Nechci osočovat média z touhy

po senzacích a negativních zprávách a nechci tvrdit, že i naši novináři jsou zásadně jiní. A stejně tak nechci tvrdit, že je to jenom v novinářích – píšou nebo točí pro konkrétní publikum, a to, ať se nám to líbí nebo ne, má větší zájem o určitý typ informací. Zjednodušeně řečeno, Bambiriáda je nekonfliktní, v zásadě radostná a nenápadně prospěšná událost. A někomu – a znovu opakuji, že to není případ našeho zpravodajství, se kvůli tomu zdá možná „méně fotogenická“.

Ve svědectví o rozhovoru se svým synem před rozhodováním, zda máte jít do konkursu na místo generálního ředitele ČT, říkáte „...neznam tristnější pohled než pohled na člověka, který pohřbil své ideály a nad pivem v hospodě fňuká, co by byl, kdyby...“ Myslíte, že ČT svým současným vysíláním podporuje lidi, aby „nepohřbili“ svoje ideály? Čím konkrétně?

Tím, že neposiluje pesimistický pohled na svět, tím, že neukazuje svět bez východisek, tím, že se slabým a třeba i osudem postiženým snaží ukazovat, že nejsou na světě sami. V našem programovém schématu se právě proto snažíme myslet na nejrůznější menšiny i věkové skupiny a být jim optimistickou společností, ukazovat jim, že svět je místo, kde stojí za to žít a přesvědčovat je o takových, pro někoho třeba banálních ideálech, že „pravda vítězí“, ač jí to někdy trvá bolestně dlouho.

Svoje svědectví o rozhovoru se svým třináctiletým synem končíte přesvědčením, že „by neměl přestat věřit na ideály“. Můžete nám prozradit, na které ideály jste nepřestal věřit vy?

Na dobro v lidech, lásku, spravedlnost, pravdu. Jen tak má svět a tedy i my naději.

Ptal se Jiří Zajíc
foto archiv a Lee Louda

Pošesté

Šestý ročník bambiriádního reje, jímž se letos i přes rozmarný počasí nechal podle organizátorů z ČRDML zlákat bezmála 208 000 převážně dětských návštěvníků (z toho 47 000 jen v Praze; loňská celková návštěvnost dosáhla téměř 230 000), skončil. Jde o svého druhu největší tuzemskou re-

spektive evropskou akci. Dětská a mládežnická sdružení na ní nabízejí dětem a jejich rodičům plejádu inspirací a nápadů, kde a jak trávit volný čas. Stačí si jen z jejich menu vybrat. Pokud jste na Bambiriádě byli, měli jste si možnost všechno důkladně prohlédnout a víte, o čem je řeč. Těm z vás, kteří se na ni nedostali, se její atmosféru pokusíme přiblížit.

Následující stránky jsme proto sestavili z postřehů a dojmů organizátorů Bambiriády i jejich akterů; chybět nebudou ani rozhovory, tiskové zprávy a texty z bambiriádního webu. Snad přispějí k tomu, aby obrázek, který si na jejich základě o čtyřech bambiriádních dnech učiníte, byl co možná nejplastičtější.

-maj-

Bambiriádní města 2004

Brno • České Budějovice • Děčín • Frýdek-Místek • Havířov • Hlučín • Hradec Králové • Cheb • Chomutov • Chrudim • Karviná • Kladno • Klatovy • Krnov • Liberec • Olomouc • Opava • Ostrava • Plzeň • Praha • Prostějov • Přerov • Šumperk • Tábor • Třebíč • Trinec • Uherské Hradiště • Zlín

Jak se staví městečko

Luděk Říha, který pracuje ve firmě Arcadia Praha, se jako každý rok i letos staral o to, aby Bambiriáda měla kde být. Aby měla svoje zázemí, svoje městečko. Ještě před zahájením zmíněné akce poskytl časopisu Archa krátký rozhovor:

Od kdy se datují vaše zkušenosti se stavbou pražského bambiriádního městečka? A změnilo se od té doby něco zásadního?

Je to, tuším, šest let. A zásadní změnou je to, že se Bambiriáda z vltavského ostrova, kde to byla taková drobná, decentní pražská akce, přesunula na Letenskou pláň. Poslední tři roky je tedy na Letné – a samotná Bambiriáda se zároveň rozšířila, v současné době do 28 měst. První rok to byla jenom záležitost pražská, regionální a postupně se z ní stala akce celostátní.

Co je při tvorbě zázemí pro akci typu Bambiriády podle Vašeho názoru asi nejdůležitější, na co je třeba dát si pozor?

Je potřeba hodně komunikovat se všemi organizacemi, které se tam prezentují a vystavují, protože každá má své specifické požadavky. Takže kromě základního postavení městečka a jeho vyzdobení je potřeba přihlížet k jednotlivým požadavkům sdružení.

Jak dlouhou dobu trvá taková příprava? Můžete velmi stručně popsat postup od nápadu po realizaci?

Vždycky když skončí Bambiriáda, tak si asi tak čtrnáct dní oddechne. Pak se provede zhodnocení a řeší se, co bude příště. To znamená, že v květnu skončí Bambiriáda – a na konci června se většinou sejdeme, popovídáme si, co bylo dobře a co špatně. V říjnu pak Česká rada dětí a mládeže požádá ministerstvo o podporu dalšího ročníku. Ministerstvo se vyjadřuje někdy v lednu, takže nezávisle na tom, jestli podporu přislíbí, nebo ne, začínají už v listopadu debaty o základních směrech, kterými by se měla tato akce vyvíjet dál, kam by se měla posunout. A ve chvíli, kdy je přislíbena

podpora ministerstva, začíná konkrétní realizace. To znamená, že je na tom vlastně stále dost práce – sice třeba jen několik dní v měsíci, ale od konce ledna až do teď.

Kolik lidí se na tom vůbec podílí? A najímáte také brigádníky?

Přímo na stavbu najímáme brigádníky, na přípravou práci ne. Stavba městečka se zčásti realizuje pomocí dodavatelských firem. Ostrahu a pomocné práce zajistí brigádníci – jde třeba o vyzdobu městečka či informační systém. Takže na akci a pak při bourání se tam pohybuje okolo 25 až 30 lidí. Při akci samotné pomáhají desítky „mravenečků“, což jsou dobrovolníci. Každoročním problémem je sehnat dostatečné množství lidí, kteří by tam byli od rána do večera.

Mluvíme o bambiriádním městečku. Kolik je to stanů?

Osmadvacet – s tím, že jde o různě velké stany. Od menších o velikosti pět krát pět metrů až po obrovské, které mají – jako Dům dětí – deset krát deset metrů, což je sto metrů čtverečních. Domy děti jsou trochu specifické v tom, že se v nich za celou dobu vystřídá 13 sdružení. Navíc sdružení mají široké spektrum celoročních činností, které také prezentují – jde třeba o keramiku, deskové a další hry... Snaží se zkrátka ukázat leccos z různých oborů.

Co se Vám vybaví, když se řekne Bambiriáda?

Spousta práce. Ale je to pěkné, když potom vidíte děcka, která přijdou, jak se usmívají, jak je jednotlivě atrakce baví a jak se jim tam líbí.

*Za rozhovor poděkoval Jiří Majer
ilustrační foto Michal Moučka*

Bambiriáda odstartována

Ideální bambiriádní počasí, tisíce nedočkavých návštěvníků vychutnávajících nejen cukrovou vatu, ale i nabídku desítek prezentujících sdružení, dynamické show na pódiu – to je v kostce bambiriádní start v Praze, kde se brány otevřely 20. 5. 2004 v 09:00.

V 11:12 se na pódiu vedle skvělého Pepy Chmela objevili i předseda ČRDM Pavel Trantina a šéf bambiriádního štábu Pavel Hofrichter. „*Jsmo na jedné Zemi – totiž v první řadě Zemi Bambiriáda,*“ zahájil svůj přiměřeně stručný vstup Pavel Trantina. Hlavně pak v něm poděkoval všem, bez kterých by Bambiriáda skutečně nebyla: obětvům z bambiriádních štábů, vedoucím sdružení i ostat-

ních subjektů, které připravily program, skautské ochranné službě, bez níž si pražskou Bambiriádu už nedovedeme představit, žluťáskům – pomocníkům, kteří od rána do večera mají provázet davy návštěvníků svými radami, informacemi a službami. Ministerstvu školství a pojišťovně Generali, bez jejichž peněz by to všechno předchozí bylo sice pěkné, ale marné.

Pavel Hofrichter se přiznal, že když před šesti lety za ním přišel tehdejší místopředseda ČRDM a předseda Pionýra Martin Bělohlávek s nápadem Bambiriády, považoval to za nápad poněkud „utejtý“. Teď je za něj naopak vděčný. Doufejme, že mu to vydrží i v následující dny ;-)

Už tu byla Česká televize – kromě poledních Zpráv by se Bambiriáda měla objevit i v Událostech. Tak jsme zvědaví.

Edy, foto Michal Moučka

U pionýrů

Na Bambiriádě jsme si zašli vyzkoušet soutěže, které připravilo dětské sdružení Pionýr. Každý, kdo se chtěl proletět po světě a zároveň vyhrát zajímavé ceny, si nejprve musel vyzvednout cestovní pas a vytvořit si svoji „fotografii“. Poté už nezbývalo, než zvednout kotvy. Každé stanoviště představovalo jeden stát, v němž jsme museli splnit jeden úkol; za něj jsme pak dostali razítko do pasu a mohli jsme jet dál. Vyzkoušeli jsme si třeba obří puzzle v Mexiku, střílet bizona v USA nebo ulovit rybu v Norsku. Kromě toho jsme lyžovali na dřevěných lyžích pro dva, hráli florball, chodili na chůdách nebo poznávali květiny. Kdo chtěl, mohl si nafouknout balónek.

*Veronika Línhartová,
Lukáš Hofman,
Dětská tisková agentura
foto Radka Páleníková*

Skautské kino

Byli jste se už podívat ve skautském kině? Stojí ve stanovém městečku na Letenské pláni, ale dostat se dovnitř, to není jen tak. Za vstup do kina (stejně jako na celou Bambiriádu) se sice nic neplatí, tak docela zadarmo ale stejně není. Každý návštěvník kina dostane hned u vchodu vstupenku, na níž se musí postupně objevit alespoň pět razítek, stvrzujících jeho zdar v některé z deseti disciplin. Oč jde? Třeba o to, srazit jako kuželky co nejvíce dřevěných polen, napsat své křestní jméno tajným písmem, být úspěšným v „rybolovu“, pro-

plést se pavučinou z provazů, nebo pomocí zrcátka projít pozpátku cestu naznačenou na zemi.

Kdo alespoň způli uspěje, může do kina, kde se promítají filmy se skautskou tematikou. A kdo získá více než „předepsaných“ pět razítek, dostane navíc i některou z přichystaných drobných cen: třeba kartičku s obrázkem od kreslíře Miroslava Schönberga, odznak nebo malou lupu.

-maj-
foto Michal Moučka

Balím, balíš, balíme

Na Bambiriádu zavítal EKO-KOM. Nic vám to neříká?

Nejprve malý testík: Všichni jistě víte, že žluté kontejnery jsou pro plastový odpad. Ale víte, nač jsou kontejnery označené hnědou barvou? Ty malé návštěvnické před prezentací EKO-KOMU to nakonec určily správně: na biologický odpad – trávu, nahnilé ovoce, slupky od brambor – zkrátka na to, co tam, kde mají zahrádku s kompostem, odnesou právě na ten kompost. Jenomže rozeznávat barvy odpadních nádob není to nejdůležitější. Nejdůležitější je vzít za své, že opravdu třídění odpadu je důležité pro nás všechny. A k tomu je třeba něco vědět o tom, jak se vlastně s tříděným odpadem dá zacházet. Protože potom už si člověk dokáže udělat docela konkrétní představu o tom, jak jeho příspěvek k třídění odpadu může pomáhat.

Právě tohle všechno ve svém zábavně udělaném vzdělávacím programu nabízí tým EKO-KOMU, který je momentálně na pražské Bambiriádě. Program se jmenuje Tonda Obal. Pokud nejste na Let-

né, ale chcete se přece jenom něco bližšího o něm dozvědět, doporučuji www.tonda-obal.cz.

Jinak Česká televize už skutečně první vstup z Bambiriády odvysílala. Teď pracujeme na tom, aby nezůstalo jen u něj. V pátek od 16 hodin tu budeme mít na setkání se zástupci Národního parlamentu dětí a mládeže ředitele zpravodajství ČT Zdeňka Šámala, tak nejsme bez šance.

Edy

Bambiriádě kraluje bezva nálada

Dětský hlahol a smích, rozjásané tváře, po většinu dne přívětivé slunné počasí a tomu odpovídající nálada kralovaly i dnes na pražské Letenské pláni, kde druhým dnem pokračuje Bambiriáda 2004. Šestý ročník největší tuzemské prezentační akce dětských a mládežnických sdružení a center volného času, pořádané Českou radou dětí a mládeže (ČRDM), odstartoval ve čtvrtek a potrvá až do neděle. Nyní dělá radost malým návštěvníkům i jejich dospělému doprovodu již ve 26 z letošních 28 „bambiriád-ních“ měst. Na pražské Letné se o přízeň dětských zájemců dělí bezmála tři desítky organizací, které jim nabízejí svůj program pro volný čas – od tradičních velkých jako Junák, Pionýr nebo A-TOM až po méně početné a známé jako Kondor, Letní dům či Malý princ. Kdo má chuť, může s nimi do sytosti soutěžit, sportovat, vraštit čelo nad hlavolamy nebo si jen tak hrát. Stanové městečko, kde jsou k vidění i indiánská týpí, objíždí ekolo-

gický „bambivláček“, éterem se nese vysílání dětského rádia Domino a na hlavním pódiu se střídají účinkující v nepřetržitém pestrém pásmu vystoupení. O to, aby vše šlo tak, jak má, se stará přes 60 dobrovolníků a na pořádek dohlíží více než 30 členů Skautské ochranné služby ve vínových košilích.

Magnetem odpoledního programu se stalo vystoupení známého kytaristy a zpěváka Ivana Hlase. Rytmus jeho písniček roztančil malé i velké diváky pod pódiem „Mně se líbí všude, kde se něco takového děje a kde lidi jenom nesedí a nekoukají,“ odpověděl na otázku, jak se mu na Bambiriádě líbí. Tady vidím, že se o něco snaží, a myslím si, že to je moc dobře,“ dodal zpěvák. V Chomutově pořadatelé nabídli dětem volný vstup do Městských lázní. V Chrudimi se ráno nad hlavami návštěvníků vznášel velký balón. Olomouckému programu dominují taneční pódiová vystoupení. V Děčíně, kde je Bambiriáda co do počtu dní

nejdelší, se místní školy utkají v streetballu, plážovém volejbalu a lezení na umělé horolezecké stěně.

V sobotu 22. května se k bambiriádnímu dění připojí nejen dvě zbývající česká města – Krnov a Trinec, ale také první zahraniční pořadatel Bambiriády, slovenské město Žilina. Jednou z dominant sobotního programu bude udělení cen ČRDM Přístav v Praze na Letné. Jsou určeny komunálním politikům, kteří významně podporují činnost sdružení dětí a mládeže. Letos jich bylo uděleno šest. Komu? Přijďte se podívat.

tisková zpráva ČRDM
foto Martin Doulalík

Ivan Hlas v Dominu

Poté, co dozněl poslední akord jeho předavku, přestěhoval se Ivan Hlas z pódia do stanu číslo 15, kde sídlila Dětská tisková agentura (DTA) a rádio Domino. Moderátor Domina Slávek Hrzal mu nejprve popřál všechno nejlepší...

Ivan Hlas: Děkuju. – K narozkám...?

Slávek Hrzal: K narozkám, samozřejmě. Tím jsme prozradili, že Ivan Hlas nedávno oslavil jubileum, kulaté narozeniny. Jaká byla oslava?

IH: Oslava byla stejná, jako když jsem slavil dvacetiny, takže příjemná a veselá. Hodně se hrálo a přišlo plno kamarádů a kamarádek - tohle se věkem nemění.

SH: Víím, že jste na Bambiriádě už podruhé. Co se vám líbí na bambiriádním publiku, na Bambiriádě?

IH: Mně se líbí, jak to tady žije. Každý něco dělá, něco připravuje. Líbí se mi, že lidi jenom nesedí a nekoukají, to je na tom nejlepší. Bavit se mezi sebou - ale aktivně, o to jde...

SH: Co jste dělal ve volném čase, když vám bylo deset dvanáct let?

IH: Já jsem toho měl poměrně hodně, protože jsem vlastně už hrál na kytaru – „dělal“ jsem klasickou kytaru. A k tomu jsem hrál basketbal, potom i závodně, za Bohemku. Ono to nevypadá - já jsem pak přestal růst... (smích). Takže takhle jsem měl totálně vyplněný čas. A když jsem měl volno, tak jsem utekl s kamarády do Šárky na výlet, do lesa. Já jsem bydlel kousek vedle, takže tam jsme si hráli na indiány; proběhly tam takový ty zásadní klukovský hry.

foto Radka Páleníková

V Senátu jednal Dětský sněm

Neobvykle mladé hlasy zněly 22. 5. dopoledne sálem Valdštejnského paláce v Senátu Parlamentu ČR, kde při jednání Dětského sněmu usedli do senátorských lavic zástupci regionálních částí Národního parlamentu dětí a mládeže (NPDM). Hlavním cílem jejich rokování v rámci doprovodné akce pražské Bambiriády 2004, pořádané Českou radou dětí a mládeže (ČRDM), bylo informovat se o aktivitách jednotlivých regionálních parlamentů a projednat návrh žákovských práv a povinností. Mladé slečny a mladí pánové ve společenském oblečení se svého úkolu zhostili s přehledem a na úrovni odpovídající místu konání jejich sněmu. V Senátu je uvítalo několik jejich dospělých, profesionálních kolegů a kolegyň, kteří se soustavněji věnují spolupráci s mladými lidmi a jejich podpoře. Kromě poslankyně Evy Novákové senátoři Eduard Outrata, Zdeněk Bárta, Pavel Eybert a Daniel Kroupa. „Učíte se základním principům demokracie,“ vystihl podstatu senátor Eduard Outrata. Také senátor Zdeněk Bárta neskryval uspokojení nad tím, že se mladí lidé zajímají o věci veřejné. „To je strašně dobře. Nenechtejte si namluvit, že demokracie je příliš složitý a drahý mechanismus; že právo, spravedlnost a instituce, které máme k tomu, abychom spravovali tuto zemi, jsou k ničemu. Není to tak,“ podotkl senátor Bárta. Krátké uvítací proslovy záhy vystřídal prezentace dvacitky regionálních parlamentů dětí a mládeže – toho, co se jejich členům už podařilo vykonat, i toho, čeho by rádi dosáhli. V základním ustanovení projednávaného materiálu se píše, že za současného stavu ředitelství školy může a nemusí žákovská

práva do svého školního řádu vtělit. „Myslíme si, že by měla být zákonem ustanovena obecná pravidla chování žáků (studentů) a zároveň učitelů a jejich nadřízených vůči sobě,“ stojí v ustanovení. NPDM proto vytvořil návrh žákovských práv a povinností, který částečně vychází z Úmluvy o právech dítěte, Bílé knihy o mládeži a z pocitů a názorů mladých lidí. K jednotlivým bodům se v sobotu v Senátu vedla vážně míněná diskuse. Jednání Dětského sněmu trvalo dvě a půl hodiny. Diskutující, kteří právě hovořili do mikrofonu, se těšili zdvořilé pozornosti svých kolegů a kolegyň a s výjimkou patnáctiminutové přestávky nikdo další neopustil „své“ místo v sále, nehovořil a všichni měli vypnuté mobilní telefony...

*tisková zpráva ČRDM
foto archiv NPDM*

Sněm dětí a mládeže: o krok kupředu

I letos se v rámci Bambiriády konal Sněm dětí a mládeže. Zástupci Národního parlamentu dětí a mládeže z celé republiky se sjeli do Prahy, aby společně od čtvrtka do neděle vyměňovali zkušenosti, které jednotlivé parlamenty mají. Hlavní jednání pak tradičně proběhlo v sobotu 22. 5. v prostorách Senátu. Tématem bylo předchozí ustanovení žákovských práv a povinností, které Národní parlament dětí a mládeže přijal na svém podzimním zasedání. Zástupci Sněmu dětí a mládeže se měli vyjádřit jaké problémy ustanovení přináší a které body nejsou realizované. Delegátů se na sněm sjelo více než osm desítek. Prvním bodem sobotního velkého jednání bylo představení jednotlivých regionálních parlamentů a jejich vykonané práce. Svou prezentaci jich připravilo dvacet (Plzeň, Pelhřimov, Hradec Králové, Olomouc, Praha 6, Brno, Beroun, Kolín, Uherské Hradiště, Holešov, Rychnov nad Kněžnou,

Ústí nad Labem, Děčín, Chrudim, Kladno, Liberec, Svitavy, zastupitelstvo Jihočeského kraje, Hustopeče, Česká Lípa). V každém městě má parlament jinou podobu a jiný počet členů. Často jde o studentské samosprávy, obecní zastupitelstva dětí a mládeže, krajské rady dětí a mládeže. I jejich činnost je velmi různorodá. Někteří dokonce měli problém vejít se se svou prezentací do stanovených 2-3 minut. Dalo by se říci, že těmi neaktivnějšími (je to způsobeno i dobou trvání jednotlivých parlamentů) jsou zástupci Královéhradeckého kraje a Prahy 6. V Hradci Králové se podařilo odhalit rasovou diskriminaci ve školách. Pražští zástupitelé se zase aktivně zajímají o Úmluvu o dětských právech a podařilo se jim také uspořádat akci zvanou Kondom Evropská párty, která byla sexuální prevencí pro mladé a zároveň nesla myšlenku otevírající se Evropě. Ale nezažájejí ani jinde. V Olomouci právě chystají

závody in-line bruslařů a skateboardistů, v Holešově se zase podařilo prosadit dětské hřiště. V druhé části jednání se diskutovalo nad přijatým ustanovením (Ideál školy, Žákovská práva a povinnosti). V závěrečné části se prezentovaly jednotlivé výbory parlamentu. „Toto zasedání sněmu bylo především o právech a povinnostech studentů. Myslíme si, že by měli učitelé respektovat naše názory. Jednali jsme o participaci v Evropské unii. Chceme, aby se parlamenty dětí a mládeže dokázaly prosadit a neřídili vše jen dospělí,“ shrnula výsledky sněmu Petra Smolíková, delegátka z Holešova ve Zlínském kraji. Celé jednání probíhalo v oficiálním a příjemném tónu. Výstupy jednotlivých zástupců byly na vysoké úrovni, stejně tak jako většina prezentací, a tedy celý sněm. Dalo by se říci, že se NPDM posunul o krok dál. A to díky tomu, že ukázal výsledky své práce. Více informací o Národním parlamentu dětí a mládeže najdete na stránkách www.participace.cz.

Radek Brož, Malé (ale naše) noviny, DTA; redakčně kráceno

Cena Přístav předána

„Celkem běžné je politiky kritizovat,“ řekl dnes odpoledne na pražském bambiriádním pódiu předseda ČRD M Pavel Trantina. A dodal: „Mnohem méně běžné je politiky ocenit. A v tomto případě dokonce to ocenění je přímo od dětí.“ V zápětí pozval k sobě „nahoru“ šest komunálních politiků, kterým společně s náměstkem ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy Jaroslavem Müllnerem předal ručně malovanou lahev s ukrytým poselstvím. Právě se v něm: „Když půjdu před tebou, můžu splést cestu. Když mě necháš jít za sebou, můžu se ti ztratit. Když půjdeme vedle sebe, společně dojdeme k cíli.“

Šestici oceněných politiků navrhla občanská sdružení dětí a mládeže, střediska volného času, domy dětí a mládeže i třeba školní družiny za to, že významným způsobem na své úrovni pomáhají dětem a mladým lidem.

Ve třetím ročníku byli cenou Přístav odměněni:

Vilém Antončík, místostarosta Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz;
Mgr. Pavel Eybert, starosta města Chýnova;
Jan Pijáček, starosta obce Vlčnov;
Ing. Sylva Sládečková, koordinátorka prevence kriminality OÚ Ostrava-jih;
Jan Smola, starosta obce Semanín;
Ing. Miroslav Uchytíl, starosta města Chlumec nad Cidlinou.

Každý z oceněných politiků má za sebou pořádný kus práce ve prospěch dětí a mládeže. To dokládala nominace vždy podaná minimálně třemi různými navrhovateli. Například vlčnovský starosta Jan Pijáček vedl dětské oddíly, podporuje dětské folklorní soubory a díky jeho nápadům bylo vybudováno devět veřejných dětských hřišť. Starosta obce Semanín Jan Smola nechal zřídit dětskou klubovnu v budově obecního úřadu. Starosta města Chlumec nad Cidlinou Miroslav Uchytíl působí ve funkci druhé volební období. Od roku 2002 je město zřizovatelem Domu dětí a mládeže a přispívá na činnost dětských organizací. Více informací o ceně Přístav i oceněných politicích najdete na www.adam.cz a www.crdm.cz.

tisková zpráva ČRD

Starostlivý starosta z Vlčnova

Povídání s držitelem ceny Přístav
Janem Pijáčkem

Sympatický vousáč mne při pohledu na laureáty ceny Přístav zaujal snad nejvíce. A ještě k tomu jsem se dozvěděla, že se jmenuje **Jan Pijáček**, a to je zrovna ten politik, kterého budu ve svém článku představovat já. S nadšením jsem očekávala setkání se starostou třítisícového **Vlčnova** na Moravě. V tomto městě žije přes tisíc dětí, jimž je zasvěceno více než 20 ze třiceti občanských sdružení a spolků.

A právě Jan Pijáček mnoho těchto sdružení podporuje. Pro ilustraci mohu uvést Čerešničky, Vlčnovjáneky, Šoháje, Vlčnovjany a soutěžní družstvo hasičů, jejichž starší žáci se stali v roce 2003 mistry republiky. Ale nejen děti ze sdružení se jeho zásluhou mají lépe. Na jeho návrh vzniklo ve Vlčnově devět dětských hřišť a fitcentrum pro mládež. Některá z hřišť dokonce navrhovali sami nejmladší obyvatelé města, když kreslili své myšlenky a přání a z nich pak byla vybrána ta nejpropracovanější a nejlepší. Všechny kresby se ale zachovaly. Starosta má ve své kanceláři dvě složky těchto návrhů a čerpává z nich inspiraci. Díky Janu Pijáčkovici byla vlčnovská knihovna první v regionu, kde byl zaveden přístup k internetu. Pana Pijáčka také potěšilo, když byl v Senátu poslouchat povídání dětí z jiných částí republiky (zpravodajství z tohoto jednání přinesl náš „parlamentní“ zpravodaj Radek Brož), které si přály něco, co vlčnovské děti už dávno měly.

Pro vlčnovského rodáka znamená cena Přístav něco zvláštního. Nejde totiž o ocenění, které je dáváno ze slušnosti nebo protože se někdo podívá do papírů a někomu je připíše. Jedná se o něco, co prostřednictvím České rady dětí a mládeže udělují

ti, koho se činy oceněného přímo dotýkají. A to bylo v tomto případě deset různých seskupení. A tak není divu, že pro cenu Přístav bude vyhrazeno v kanceláři čestné místo. Tolik sdružení se na nominaci shodlo možná proto, že Jan Pijáček se neorientuje pouze na jednu konkrétní organizaci, ale věnuje se celému Vlčnovu. Není pro něj problém převléct se ze starostovského obleku do pracovního a postavit keramickou pec nebo pomoci při opravách lodí...

A na závěr tohoto představování jedna citace. Kdybych ji byla vypsala už na začátku, bylo by, myslím, zbytečně, psát celý článek: „*Když se mne ptají, proč to člověk dělá, říkám, že proto, aby si děti této generace mohly do svého pokoje pověsit stejně krásnou fotografii Země z Vesmíru.*“

Klára Doubková,
Dětská tisková agentura
foto Radka Páleníková

Politik, který se nepovažuje za politika

Rozhovor s držitelem ceny
Přístav Janem Smolou,
starostou městečka
Semanín v Čechách

Jste starostou obce, která má něco přes 500 obyvatel. Je to podle vás výhoda nebo nevýhoda – pracovat v tak malém městě?

Z mého pohledu je to určitě výhoda, protože na tak malé vesnici se všichni známe a to usnadňuje práci.

Často se zúčastňujete dětských letních táborů, kde pracujete jako hospodář nebo údržbář. Jak vás tam děti vnímají – jako kamaráda, nebo spíš jako autoritativní osobu a nechávají si od vás odstup?

S většinou děti si na tábore tykám, pokud o to mají samozřejmě zájem a nestydí se. Takže já spíš volím ten kamarádský přístup a jsem docela nerad, když mi někdo na tábore připomíná, že jsem starosta.

Taky se o vás ví, že na většině akcí fungujete jako fotograf, takže máte těch aktivit mimo své povinnosti opravdu hodně. Myslíte si, že každý politik by měl být takhle všestranně zaměřený? Pomáhá to ve funkci, kterou vykonává?

Koníčky by měl mít každý, i politici. Ale hlavně se nepovažuji za politika, protože dělat starostu na takovéto malé obci je práce jako každá jiná, a politika v tom pravém slova smyslu to pro mě není.

A nechtěl byste opravdovým politikem být? Třeba poslancem?

Takové ambice nemám!

Co pro vás znamená, že jste dostal cenu Přístav?

Já si toho velice vážím, protože to je určitě ocenění práce, ale myslím si, že by to mělo fungovat obráceně. Že by tedy komunální politici měli oceňovat ty, kteří každý den ve svém volném čase vykonávají spoustu práce s dětmi, protože u komunálních politiků by se mělo jednat o samozřejmost a náplň jejich práce.

A nakonec – líbí se vám na Bambiriádě?

Určitě. Jsem tady prvním rokem, a líbí se mi tu.

Lěra Ivanová, Dětská tisková agentura
foto Radka Páleníková

Je to příjemné povzbuzení

Jaký je váš pocit z právě získané ceny?

Je to opravdu krásný pocit. Je to takové příjemné povzbuzení.

Slyšela jsem, že jste zajistila klubovny pro Junáky a A-TOM v budově zrušené školky. Jak se vám to podařilo? Bylo to těžké?

Těžké to bylo, protože je to nevydělečné. Podařilo se to i díky spolupráci s místostarostkou paní Molenovou.

Rozhovor s držitelkou ceny Přístav
ing.Sylvou Sládečkovou, koordinátorkou
prevence kriminality OÚ Ostrava-jih

Chodila jste jako dítě do nějakého zájmového kroužku?

Hodně jsem sportovala.

Co pro vás znamená Bambiriáda?

Příjemné setkání všech, kteří mají co do činění se zábavnými aktivitami.

Říká se, že děti tráví nejvíce času u počítače a internetu. Myslíte si, že je to pravda? Jaký je váš vztah k počítačům a internetu?

Já je potřebuji v práci. Děti tráví dost času u počítačů hlavně proto, že je to pro ně nejjednodušší. Také dost záleží na možnostech. Myslím, že když je jim nabídnuto něco jiného, tak toho využijí.

Co byste popřála Bambiriádě do budoucna?

Aby měla pořád dobré zázemí a aby neupadal zájem o ni.

Jana Trpišovská, Dětská tisková agentura
foto Radka Páleníková

Šest parašutistů se snáší na Bambiriádu

Po loňském úspěchu připravili pořadatelé ve spolupráci s Armádou ČR i letos překvapení pro návštěvníky Bambiriády – seskok příslušníků Záchrané a výsadkové přípravy vzdušných sil a výsadkových jednotek pozemního vojska ACR na padácích typu křídlo, české výroby, s označením Mars M-282 a Sensor. Parašutisté se na Letenskou pláň snesli z výšky 1200 m, kde je vysadil vrtulník W-3A Sokol (s posádkou kpt. Karel Pusch – pilot, kpt. Robert Rajtmajer – druhý pilot a npor. Petr Dolejší – palubní technik, všichni z 24. základny dopravního letectva Praha-Kbely). Proti původnímu plánu doskočili parašutisté na volnou písečnou plochu vedle Bambiriádního areálu, a ne do vyznačeného kruhu před hlavním pódiem – důvodem

byl značný vítr a z toho plynoucí obava o bezpečnost přihlízejících (správnost rozhodnutí byla znát hned u druhého seskoku, který byl vlivem větru zakončen o cca 10 metrů vedle protiplánu) V první skupině seskočil **mjr. Bc. Jiří Studený** (náčelník Záchrané a výsadkové přípravy 24. základny dopravního letectva, **7915 seskoků** ve své praxi) a spolu s ním **Ing. Zdeněk Hanák** (specialista padákové přípravy Inspekce Ministerstva obrany Praha, **5100 seskoků**) a **Radim Novotný** (náčelník skupiny zkušebních výsadkářů Vojenského technického útvaru letectva a PVO Praha). Druhou skupinu tvořili **kpt. Ing. Roman Kopřiva** (náčelník skupiny Záchrané a výsadkové přípravy a SAR velitelství společných sil Olomouc), **prap. Tomáš Měřejovský** (in-

spektor skupiny záchrané a výsadkové přípravy a SAR velitelství Olomouc) a **prap. Pavel Suk** (inspektor skupiny záchrané a výsadkové přípravy a SAR velitelství Olomouc).

ŠVL, foto Michal Moučka

Beseda se Zdeňkem Šámalem

Vzdor prudké bouři, která se odpoledne přehnala nad Prahou, se v tiskovém centru bambiriádního městečka na Letné uskutečnila plánovaná beseda zájemců z řad členů Národního parlamentu dětí a mládeže (NPDM) a Dětské tiskové agentury (DTA) s ředitelem zpravodajství České televize (ČT) Zdeňkem Šámalem. Asi patnáctičlenná skupina mladých se zajímala o různá témata, od současné situace hlavního mediálního partnera Bambiriády přes Šámalovu pracovní kariéru až po vyhlídky televizního vysílání a trendy ve zpravodajství. Zdeňk Šámal odpovídal na zvědavé otázky týkající se například působení žurnalistů ve válečných oblastech včetně nedávného únosu dvou pracovníků ČT v Iráku, rozvrhu svého běžného pracovního

dne i kritérií přikládaných na kvalitu zpravodajské práce. "Všem říkám takové jednoduché pravidlo: můžete mít sebekrásnější reportáž, ale jeden detail neuhlídáte a celkový dojem je pryč," poznamenal k úskalí novinářské práce ředitel zpravodajství ČT. Na závěr téměř dvouhodinového povídání poděkoval účastníkům besedy, kteří byli podle jeho názoru připraveni a dobře informováni.

-maj-

Uragán nad Letnou

Je to tak! A nebylo to žádné skvělé dění na pódiu, ani sestava parašutistů nebo přelet sestavy tryskáčů. Skutečná bouře a průtrž mračen. Tropický liják jako objednaný pro Dobyetí ráje. Pro jistotu vypadla i elektřina na celé Letné. Úprk tisíců do té doby plně spokojených návštěv-

níků. Marná snaha zachránit aspoň nějakou nit suchou když už ne na šatech, tedy aspoň na vlastním těle... Pouze debata s ředitelem zpravodajství České televize Zdeňkem Šámalem i navzdory vichřici cloumající tiskovým centrem pokračovala – a to docela stylově. Ve chvíli, kdy silně zahřmělo, líčil právě, jak se dozvěděl o tom, že redaktor Michal Kubal byl v Iráku unesen. Dotazy zvědavých účastníků debaty z DTA a Národního parlamentu dětí a mládeže jen pršely. Hodina a

třičtvrtě v pořádném tempu – zatímco se jinak bambiriádní městečko na Letné úplně vyprázdnilo a jen tu a tam zachumlaný člen Skautské ochranné služby dával najevo, že ani teď nenastala absolutní vláda živlů. Teď už jen tu a tam kápne, zato zima sem přitrhla pořádná. Uvidíme zítra. Podle předběžných součtů přišlo dnes na Letnou 11 tisíc návštěvníků. O cosi méně než včera – protože poslední dvě hodinky odsud hlavně prchali. Ale zatím OK.

Edy

Bambíkův deníček

Na Letenskou pláň dorazil kluk. Říkejme mu Bambík. Není to ten nafukovací panák u pódia, ani nějaký Bombík nebo Bimbík. Je to obyčejný malý kluk, který se těší, že bude dělat pořadatele. Sluníčko svítí a Bambiriáda může začít. Je čtvrtek 20. května 2004.

Brány Bambiriády se otevírají. Bambík navléká žluté tričko. Dostává vstupenky a stoupá si do brány. Sluníčko nádherně hřeje. Skautská ochranná služba hlídá a přicházejí první návštěvníci. Po cestách jezdí vláček a Malý princ zapomněl svoje auto na cestě. Honba za klíčky končí úspěšně. Bambík mění stanoviště. Sluníčko hřeje ještě víc. Bambík se těší na oběd. Občas se zastaví ve stanu Malého prince a pak uhání zase za Veronikou nebo Lubošem pro práci. Když má volno, hraje hry u stánků nebo mlsně stojí u bazénu Kondorů. Přichází večer, sluníčko zapadá a Bambíci se ukládají ke spánku přímo mezi stany. Nastává romantická noc přímo v srdci Prahy.

Je pátek. Sluníčko zase hezky svítí, ale je nějak dusno. Pláň je plná dětí, žluté tričko už smrdí trochu potem, trochu je zelené od trávy. Pan kapitán Sokolík vaří dobře. Zítra slibuje gulášek. „Vlastní výroba...!“, švitoří. Nebe se pomalu zatahuje. Zvedá se vítr a návštěvníci se schovávají do stanů. Některé stany to nevydrží, brány padají. Bambík má plné ruce práce. Staví bránu, pomáhá natahovat vlaječky a čistí lavice. Bašula má pořád dobrou náladu, i když mu to vzalo málem celý karavan. Bambík jde spát do jednoho stanu. Ve spacáku je mu zima, ale hřeje ho pocit, že byl včas na správném místě.

Je sobota. Střídavě prší a svítí sluníčko. Gulášek pana kapitána Sokolíka je moc dobrý, i přes to, že si neudělal těch deset kliků za to sprosté slovo. Maratón běží dál. Vstupenky, brána, vláček, spojka, brána, vstupenky, katalogy, Bambík se nezastaví. Těší se na večer. Bašula slibuje bezva trsárnu. „Kalíme mejdan,“ huláká a nasazuje paruku. Znamé české písničky prořezávají vlhký vzduch Letně. Dan zařizuje obloženou mísu pro všechny organizátory.

Je vlhká oslizlá zimomřivá noc. Bambík ale vytrvá až do konce. Chce se mu sice k mamince do teplé postýlky a na horkou čokoládu, ale on je z Malého prince, a tak dokáže, že je Malý princ. Verončina náruč je sladká, ale maminka je maminka.

Je neděle. Prší a je zima. Když říkám zima, tak je

zima. Bambík shání mikiny a svetry. Žluté tričko ztrácí pomalu žlutou barvu. Hází do sebe jeden horký čaj za druhým. Klepe kosu na bráně, odvrací zrak od bazénu u Kondorů. Ještě včera by to možná zkusil... Zahřívá se na Pionýrských koloběžkách. Teplý řízek zahání chmurné myšlenky na předčasný útěk. Pár mravenců zdrhá. „Já jsem Bambík“, říká si Bambík a obléká zimní bundu. „Bambíci to vydrží, Bambíci to vydrží, Bambíci to vydrží. Podívejte na Luďka, Luboše a Veroniku...“ Je odpoledne. Pořadatelé vyklízejí stany. Bambík dosrká čaj, schroupe rohlík ve V.I.P. centru a na jedinou je konec. Bere si batoh a čeká na tramvaj. V ruce drží plyšového hrocha od Veroniky. Má radost. Je rád, že dokázal, že je Bambík. Že má rád Bambiriádu a že lidé kolem Bambiriády mají rádi jeho. Pomohl druhým a oni pomohli jemu. Je vůbec zázrak, že Bambiriáda pořád je. Že jsou lidé, kteří ji připraví s vypětím všech sil. Díky za to. A že ještě k tomu přijmou takové Bambíky jako třeba tohoto.

Díky Veroniko, Dane, Luboši, Luďku, Blanko, Hanko, Jirko a Pavle a další.

*Ondra Martinek (Malý princ)
foto TAMP – Tisková agentura Malého prince*

To, co děláte, je báječné

Tuhle větu slyšeli přítomní zástupci z Národního parlamentu dětí a mládeže na setkání se Zuzanou Baudyšovou, ředitelkou nadace Naše dítě, minimálně třikrát. A říkala ji upřímně. Ono se to opakuje skoro pokaždé, během těchto „kulatých stolů“, pořádaných Českou radou dětí a mládeže ve spolupráci s Národním parlamentem dětí a mládeže: přítomný „VIP“ je překvapený tím, jaké dospívající to má najednou před sebou. Poučené, zajímavé se o věci, které jinak jejich vrstevníky vůbec nezajímají. Tentokrát byla řeč – pochopitelně – o tom, jak pomáhat dětem, které se dostanou do všelijakých potíží. Nejčastěji se na tom podílejí přímo jejich rodiče – a to je pak moc těžké účinně pomáhat. Naopak velkou šanci mají dospívající při pomoci svým vrstevníkům, kteří se dostali na kraj drogové pastí. Větší, než zpravidla ostatní dospělí.

Víte, s jakými problémy se nejčastěji obracejí děti na Linku důvěry? Pokud myslíte, že je to něco, co

souvisí s jejich prvními láskami a rozchody, tak jste se trefili. Potvrzuje to zjištění, že dnes není největším problémem dětí, že nevědí co s volným časem, ale že na ně nemají čas ti dospělí, kteří by se jim měli věnovat.

Několik přítomných se zajímalo o to, jaké podmínky musí splnit ten, kdo pomáhá na Lince bezpečí. Nejsou tihle dospívající skutečně „báječní“?

Edy

foto Lee Louda

Důvěra dětí nás zavazuje

Linka bezpečí, která letos na podzim oslaví desáté výročí svého vzniku, je jedním z hlavních projektů nadace Naše dítě. Máte alespoň přibližně spočítáno, kolika dětem už pomohla?

„Teď jste mě trochu zaskočil... Celkový počet telefonních kontaktů se pohybuje okolo šesti milionů. Tematické hovory se týkají dětí, které se na nás obracejí ať už se svými rodinnými problémy, nebo s problémy ve škole, s kamarády. Bohužel, jsou to i děti zneužívané, týrané, děti se všemi typy závislostí od drog přes alkohol po nikotin... Koláč dětských problémů je obrovský – domnívám se, že jsou za námi statisíce dětí, kterým jsme za uplynulých deset let pomohli. Jsem velmi ráda, že si Linka bezpečí našla u dětí takovou důvěru.“

Na druhou stranu: novináři nás sice „berou“, ale nemají rádi naši opatrnost umožňovat jim naslouchat telefonátům dětí. Důvěra dětí je pro nás velký závazek.

Jsem linkou, která i z uvedeného důvodu nenahrává telefonáty, aby dítě mohlo mít jistotu, že všechno, co nám sdělí, zůstane mezi ním a konzultantem. Zkrátka, diskrétnost je – mimo vysoké profesionalitu – naším úkolem číslo jedna.

Obecně si myslím, že Linka bezpečí má v systému ochrany dětí své pevné místo, tak jako i v ostatních zemích Evropské unie. Jsem ráda, že se mi podaří

lo linku „vydupat ze země“ a dát dohromady tým bezvadných lidí, kteří vlastně dvacet čtyři hodin denně, s nejvyšším nasazením, nejlepším vědomím a svědomím, pomáhají dětem.

Loni v září jste spustili další obdobný projekt, Linku vzkaz domů. Jaký s ním máte výsledky?

Jsou dobré. Samozřejmě je rozdíl v počtu přijatých hovorů mezi Linkou bezpečí, kde je dvanáct terminálů a Linkou vzkaz domů, kde jsou dva. A navíc Linka vzkaz domů neběží v noci, funguje denně od 8 do 22 hodin. Smyslem této linky je předávání vzkazu rodičům, či jiným blízkým osobám dítěte na útěku, které se sice nechce vrátit zpět, ale přesto by rádo nechalo svým blízkým zprávu, že je naživu a zdrávo. Zároveň

Rozhovor s ředitelkou nadace Naše dítě Zuzanou Baudyšovou

pomáháme dětem na útěku nalézt cestu zpátky, event. azylové ubytování. Smysl této linky právě teď přichází. Se vstupem do Evropské unie totiž nepochybně zasáhne děti řada nových problémů. Jde o celou oblast komerčního zneužívání dětí – od obchodu s dětmi, přes dětskou migraci, dětskou prostituci až po dětskou pornografii. To jsou všechno pojmy, na která zatím nejsme příliš připraveni. Jsem členkou Evropské federace pro pohřešované a komerčně zneužívané děti se sídlem v Bruselu a byli jsme pověřeni, aby Linka vzkaz domů se stala určitým střediskem, právě pro pomoc pohřešovaným dětem. Pokud jde o pátrání po nich, veškeré kompetence přísluší kriminální policii ČR. My poskytujeme jakýsi podpůrný servis hlavně dětem a jejich rodičům, za děti navíc intervenujeme a máme možnost konference mezi dítětem, rodičem a vyškoleným konzultantem. Předáváme průměrně kolem šesti vzkazů měsíčně. Není to příliš vysoké číslo, ale každé zachráněné dítě je obrovským úspěchem. Stejná problematika – tedy děti vyhozené z domova, z ústavní výchovy, děti na útěku – se objevuje i na Lince bezpečí. Ale pevně věřím, že Linka vzkaz domů bude velkým pomocníkem pro děti, pro které je útek z domova vyvrcholem určité situace, kterou už nejdou schopny „vydýchat“. Číslo Linky vzkaz domů je 800 111 113.

Nadace Naše dítě je mimo jiné činorodá i v oblasti dětských práv. Mám tím na mysli vydání Slabikáře dětských práv a pracovního sešitu „Vím co smím?“.

Jsou na ně pozitivní ohlasy?

Určitě ano. Slabikář jsme distribuovali do všech škol v celé České republice včetně návodu, jak s ním pracovat. Bohužel, někteří kantorů vnímají dětská práva tak trochu jako něco, co je proti nim. A to nás hodně mrzí, protože dětská práva musí být vždycky podávána tak, aby byla vyvážená i s povinnostmi dětí. Domnívám se, že znalost dětských práv je důležitá právě pro skupinu dětí kterým je ubližováno, kterým je nabízena droga, který nemají možnost říct svůj názor na věci, které se jich týkají. Je velice důležité, aby děti o svých právech – a samozřejmě i o svých povinnostech – věděli. Navíc, výuka k dětským právním je i výuka k toleranci. A já se domnívám, že čím tolerantnější děti budou, tím tolerantnější bude i celá společnost. Tolerance je přece nejlepší prevencí konfliktů. Mám za to, že posun celé

společnosti je v tolerantnějších, chytřejších, charakternějších dětech, než jsou jejich rodiče a než jsem třeba já.

Každá investice do dětí určitě dává smysl. Čtyřicet let se tady prakticky o lidských právech, o dětských právech nehovořilo, takže si myslím, že je to určitě smysluplná výuka. Navíc my jako Česká republika jsme i sledování, jak Úmluvu o právech dítěte naplňujeme – a bohužel, dětská práva u nás jsou porušována. Jsem velmi ráda, že pro OSN se musíme pravidelně zpovídat, jak dětská práva respektujeme.

Myslím si, že výuka k dětským právním, k etice a nakonec i k náboženství není proti nikomu a ničemu, že je to velice důležitá část výchovy. A obdivuji na Slovensku, že v tamních základních školách je už součástí výchovy. Děti tam mají možnost si zvolit jako volitelný, ale povinný předmět buďto etickou výchovu, náboženství nebo dětská práva.

Použila jste větného spojení „investice do dětí“. Jaký význam

v této souvislosti přikládáte akcím typu Bambiriáda respektive aktivitám různých sdružení dětí a mládeže, které na ní předvádějí malým návštěvníkům ale i jejich rodičům to, co vlastně po celý rok dělají?

Trochu s hanbou přiznávám, že jsem na Bambiriádě poprvé. A jsem velmi mile překvapena tím, kolik inspirace tady najdou děti i rodiče. Je to velmi dobrý návod, příklad. Děti si tu mohou vyzkoušet řadu volnočasových aktivit a všichni dobře víme, že „kdo si hraje, nezlobí“.

Ostatně, naplnění volného času je v současné době jedním z docela zásadních problémů. Děti naplňují volný čas hlavně před televizní obrazovkou nebo u „písíčka“ – u počítače a internetu. Obávám se, že jim schází pohybové aktivity nebo kterékoliv jiné, které by je posunuly dopředu a navíc mnozí rodiče na děti nemají čas. Mně nezbyvá, než Bambiriádu fandit a držet dalšímu ročníku 2005 moc palce!

za rozhovor poděkoval Jiří Majer
foto Radka Páleníková

Na Bambiriádu z Čečenska

Když se řekne Čečensko, člověku se vybaví nejasný válečný konflikt a porušování lidských práv. Ano, to všechno je pravda. Jenže obyvatelé této části Ruska nechtějí žít zatrpklým životem a snaží se aspoň v rámci možností seberealizovat. A tak koordinátorka mimoškolní činnosti paní Leila Satujeva vydává meziškolní časopis *Generace next*. Přesnější překlad názvu by zněl „Příští generace“, jenže paní Satujeva mi prozradila, že anglické slovo „next“ je v názvu záměrně. A o své zkušenosti se přijela podělit i na pražskou Bambiriádu. O česko-ruský (a rusko-český) překlad se starala paní Adriana Dergan. Nejdříve jsem si s paní Leilou Satujevou povídal jen s tužkou a papírem, jenže její povídání mě zaujalo natolik, že jsem se rozhodl ji a její překladatelku pozvat do našeho bambiriádního stanu a popovídat si i před mikrofonem. Hlavou se mi honily myšlenky na to, jak je to zajímavé, a vůbec se mi nechtělo rozhovor ukončit. Zvlášť, když jsem na něj nebyl sám – s pokládáním otázek mi pomáhala Lenka Řepková. Jenže, jak se říká: „Člověk miní, Pán Bůh mění“. Při jedné písničce najednou všechno ztichlo, obrazovka počítače zčernala a vů-

bec nesvítala žádná světýlka, která měla svítit. Jednoduše řečeno – vypadly pojistky. Zajímavý rozhovor mi tak zůstal jen na papíře a mně jen zbývá, abych ho dokázal zajímavě zprostředkovat...

Kdo všechno do časopisu přispívá?

Generace next vychází mezi čtyřmi školami v čečenském hlavním městě Groznyj. Do časopisu přispívá kolem dvaceti dětí. Tyto děti nemusejí být nutně z oněch čtyř škol, kde časopis vychází; přispívají i děti ze škol jiných. Máme také studentskou stránku, kterou připravují studenti prvního ročníku žurnalistiky.

O čem děti píší?

Nejčastěji píší o škole, o událostech, které se v jejich škole staly, o profesorech, a zejména o válce. Máme několik rubrik: Epicentrum, kde se řeší problémy dětí, Dětská fantastika, kde děti představují svoji literární činnost, Studentské městečko, což je právě ta stránka připravovaná studenty žurnalistiky, Mezi námi děvčaty, Psychologie, Poezie a mnoho dalších. V každém časopise pochopitelně nejsou všechny rubriky, ty se mění podle příspěvků.

Jak často časopis vychází?

Generace next vychází jedenkrát do měsíce, má dvanáct stránek a náklad tisíc pět set výtisků. Vydávání časopisu podporuje nezisková organizace Člověk v tísni, a tak pro děti není cena tak vysoká.

Jak děti vnímají válku?

Válku nesou velmi těžce a i na jejich tvorbě je to znát. Přály by si žít v míru a chtěly by, aby i Groznyj bylo tak hezké město, jako je například Praha.

Dobrá zpráva na závěr: S paní Satujevou jsme se dohodli, že vybrané články z *Generace next* budou vycházet v Malých (ale našich) novinách. Stejně tak i některé naše články budou vycházet v Čečensku. Všem Čečencům přejeme, aby se jejich složité situace brzy vyřešila, aby žili v míru a byli rádi, že mohou žít v krásné zemi.

Dan Mrázek, *Malé (ale naše) noviny*,
DTA, www.dta.zde.cz
foto Radka Páleníková

Brněnská bambiriádní zeměkoule

V brněnských Lužánkách se na třináct tisíc návštěvníků mohlo procházet po celé zeměkouli. Od Ruska, přes Indii, Izrael, Egypt, Španělsko a Skotsko, Finsko, Norsko, Rakousko i ČR až do USA, Karibik či Peru... V každém státě čekala na cestovatele spousta úkolů, her a soutěží, přes lanové dráhy, rukodělnou činnost, bloudění v bludištích... V Egyptě jste se mohli zabalit jako mumie a kreslit hieroglyfy z písku, v Rusku si zahrát kuželky, ve Skotsku se naučit skotské národní tance, házet balvanem či vyfouknout půlmetrovou bublinu, v Karibiku vás čekal slalom kolem ostrovů, v Americe jste se mohli zapojit do stavby Manhattanu, cestovat Pacific expresem či spekulovat na Wall Streetu... To všechno zajišťovali dobrovolníci z řad Pionýrů, Tomíků,

Zálesáků, Junáků, Brontosaurů, Foglarovců, Debrujárů, Táborníků, baráčníků z Brna, Ivančic či Vyškova a mnohých dalších. Do boje o přízeň návštěvníků se zapojili i dobrovolní hasiči se svojí ukázkou požárního útoku, městská policie s psovody a koňmi, desítky hudebních a dramatických souborů, skupiny bojových umění i módní přehlídky. Pokud jste se chtěli na chvíli posadit, nejlépe bylo před bambiriádním pódium, příliš mnoho energie jste mohli vybit na skákacím hradě a za volantem motokáry, málo zase doplnit ledňáčkem či cukrovou vatou. To vše si mohl dovolit ovšem jen zkušený světoběžník s minimálně desíti razítky v pasu. Za bamboše (brněnskou bambiriádní měnu) jste si potom mohli nakoupit v duty free shopu.

Stejně jako brněnská CVVZetka (Celostátní vzájemná výměna zkušeností) se i Bambiriáda, kterou ostatně připravoval tým v podobném složení, nesla v duchu čtyř ročních období; chvíli bylo krásně letně, jindy vytrvalé podzimní deště nebo ledové kroupy, typické jarní počasí. Rozsáhlou fotogalerii z brněnské Bambiriády najdete na stránkách www.bambiriada.cz.

Martin Kríž (Martas),
ZS Morava
www.adam.cz

Z brněnského webu

Dětský parlament zasedal

Bambiriádu v Brně předznamenovalo čtvrté dětské slyšení. Zástupci dětského parlamentu se sešli s profesionálními pedagogy a hovořili s nimi o Waldorfských a Daltonských školách, o jejich výhodách i nevýhodách. V přestávkách zbyl čas na seznamovací hry i na trochu pohybu. Páni učitelé si hráli také.

Na Lužánecké terase se křepčilo až do tmy

V pátek v Brně startoval běh školní mládeže Lužánkami, což je již tradiční zahajovací program Bezbariérového centra volného času Lesná. Brněnským školám byl věnován celý dopolední program. Představila se během něj i brněnská městská policie ukázkou zásahu policejních psovodů s jejich čtyřnohými svěřenci. Odpoledne a večer byly určeny již veřejnosti milující rytmickou hudbu. *Open air disco*, jak byla diskotéka nazvána, připravili dobrovolníci z klubu Labyrint v brněnských Bohunicích. Mladí si mohli sami vyzkoušet hru na různé elektronické nástroje, někteří si zkusili, jak létá diablo či zonglovací kužely. Produkce byla sice přerušena krátkým deštěm, teenagery to ale neodradilo. Po přeháňce se pustili do křepčení s novou, a snad ještě větší vervou, aby se za tmy rozešli do svých domovů.

Asi tisícovka pátečních návštěvníků byla jen slabou předzvěstí dnů příštích. Organizátoři ještě využívali pátek na dokončení stánků a k přípravě programu pro sobotní a nedělní návštěvníky, aby byli připraveni na sobotní ráno. Rozhlasový klub

Litina pro letošní Bambiriádu připravil první celodenní vysílání s přímými vstupy s vybranými hosty a návštěvníky. Samozřejmě nemohl vysílat do éteru, takže zprávy a rozhovory slyšeli pouze přímí návštěvníci Lužánek. Ti se však mohli seznámit s technikou přímo v improvizovaném studiu.

Co zajímavého

Po lužáneckém parku se rozrostla stanoviště, která navštěvují všechny věkové kategorie. Celá Bambiriáda je doprovázena pódiovými vystoupeními. Můžete zhlédnout taneční vystoupení, módní přehlídku, ukázkou bojových umění a mnoho dalších zajímavých věcí. Má tu zastoupení i městská policie Brna, která předvádí ukázky práce se cvičenými psy. Také můžete vidět program dobrovolných hasičů z Králova pole a Chrlic; předvedou použití jednoduchých hasičích přístrojů a požární útoky. Asi nejzajímavější a nejnavštěvovanější je *lanové centrum*, kde si děti mohou vyzkoušet chůzi po laně, po síti nebo skok z věže na gumě.

Hasiči předvedli hasičský zásah při požáru, ukázali jak se hasí s požární hadicí a i děti měli možnost si to vyzkoušet. Kdo chce, může se tu také projít na chůdách nebo povozit na poníkovi.

Letošní bambiriáda se nesla v duchu „Cesta kolem světa“; stánky reprezentovaly vždy jednu vybranou zemi. Každé dítě si při vchodu do Lužánek mohlo vyzvednout cestovní pas, na který sbíralo razítka na různých stanovištích, kde plnilo lehčí i těžší úkoly. Za jejich splnění dostalo takzvané *bamboše*, za které si v Lužánecké kantýně mohli koupit nějakou sladkost.

Doprovodný program probíhající na pódiu uváděla Petra Polzerová, zpravodajka Českého rozhlasu Brno.

Chrudimská zastavení

Koně na Bambiriádě

Koně zavítali na Bambiriádu podruhé. Tentokrát ne z Pardubic, nýbrž z Vestce. Klisnička s hřebcem vozí na hřbetech malé děti a my si to chceme vyzkoušet také. S odvahou se drápeme na koně a čekáme, co se bude dít. Cukne to a my vyrážíme. Je to příjemný pocit, sedět na koňském hřbetě a dívat se na svět z výšky. Cesta již končí a my se s hnědáky loučíme. Nemůžeme se již dočkat, až se příští rok vyhoupneme do sedla a pojedeme znovu.

R. Severýnová, L. Krčil, M. Vápeník

Hurá, vzlétl nám i balón

Kdo v ranních hodinách projížděl okolo Střeleckého parku v Chrudimi, mohl zaznamenat něco, co není vidět každý den. Na chrudimské Bambiriádě se vznesl horkovzdušný balón. Počasí nám přálo, tak bylo hned po ránu vidět neobvyklé hemžení v prostoru, který byl pro vzlet balónu jako stvořený. Po chvíli běhání, vyvazování a vypouštění vzduchu

do rozprostřeného balónu se objevil plamen, který koš i s posádkou vynesl do výše vzhůru k oblakům. Nadšena nebyla jen ona, ale i přihlízející přes plot z místních rodinných domků. Bylo zapotřebí vytvořit i čtyři skupinky lidí, které pomáhaly balón zajišťovat a udržovat rovnováhu. Možnost vznést se měl každý, kdo v sobě našel alespoň kousek odvahy – nebo třeba ten, kdo si chtěl splnit svůj dávný sen. Svou odvahou i hrdostí se mohou pochlubit všichni novináři Bambiriády i s vedoucí médiastanu Šárkou.

Šárka Trunečková, Irena Ipserová

Lovení živočichů

Beru do ruky sítku a kráčím k vodě, abych se pokusila ji naplnit nějakými tvory, kteří tam přežívají. Na první pohled se to zdá jednoduché, ale když si klekám na břehu a sítkou lovím ve vodě, ne a ne něco chytnout. Ještě chvíli trpělivě čekám na příležitost, kdy by se na blízku mohl objevit můj budoucí úlovek. Po chvíli snažení to vzdávám a odnáším prázdnou sítku zpět. Po vlastním neúspěchu si prohlížím úlovky úspěšnějších dětí. Vidím dvoucentimetrovou štiku, různé brouky, larvy živočichů...

Jana Strašková

Loutkové divadlo

Už se připravují loutkáři z Pardubické elektrotechnické školy, kteří nám zahrají pohádku Johannes doktor Faust. Děti si sedají a bedlivě pozorují, co se bude dít. Divadlo je pěkné a je vidět, že si s ním loutkáři dali práci. Dětem se to líbí a v jednu chvíli se i bojí. Sluníčko pálí a vzadu se připravují tanečníci. Přicházejí další lidé a vpravo probíhá výcvik psů. Divadlo pomalu končí a malí i velcí diváci nadšeně tleskají.

Katka Tichá

Čajovna

Při prohlídce Bambiriády narážíme na skautskou čajovnu s širokou nabídkou čajů. Po ospalém ránu vcházíme a objednáváme si. Hrajeme dámu a přitom vdechujeme vůni vonných tyčinek. Dostáváme čaj a vychutnáváme si jeho lahodnou chuť. Poté si jdeme vymalovat mandaly s keltskými znaky.

R. Severýnová, L. Krčil, M. Vápeník

materiály byly převzaty z www.chrudimka.cz

Cesta na jihozápad

Po loňském putování od Hradce Králové přes severomoravská města až po Brno jsem letos vyrazil směrem na jih. Vzal jsem s sebou ty, pro něž je Bambiriáda určena, tedy děti. Spolehlivě totiž označí povedenou Bambiriádu a vědí, kde se jim líbí nejvíc. Jedeme tedy na jih; zrovna od jihu se však blíží deštivá mračna. Co naplat, míříme v ústřety škaredému počasí, které posléze ovlivnilo průběh Bambiriády ve všech městech.

První zastavení bylo v **Táboře**. Tady již ráno rozhodli, že bude pršet a že zůstanou uvnitř. Uvnitř znamená ve velmi malé tělocvičně. Bohužel v 09:30 se vše ještě chystalo, takže nemohu posoudit, jak se pořadatelé s poměrně malou plochou nakonec vypořádali. Navštívil jsem však vedlejší informační centrum a viděl tam zdařile připravené materiály. Do budoucna bych se však přikláněl k realizaci akce někde na náměstí, v centru – vždyť Tábor má jistě mnoho příležitostí...

Střídavě prší a my stojíme v **Českých Budějovicích**. Bambiriáda zde je již skutečná; tedy v příjemném prostředí, na pódiu se střídají poutavá vystoupení a prezentace sdružení lákají zajímavou činností. U pionýrů mají obří pavučinu a děti v hrolezecké výbavě již lezou... I další sdružení přišla s dobrými nápady. Bambiriáda se tu koná již po několikáté, což je na celkové pohodě znát. Zajímavé je také zastavení v pěkných prostorách kluboven Junáka.

Po dobrém obědě se zahraničními návštěvníky a organizátory se vydáváme směrem na **Klatovy**. Neprší. Bez hledání zastavíme u parku a jdeme na Bambiriádu. V Klatovech se ovšem představuje jen velmi málo sdružení a spíše skromnější formou. Vydařený je nicméně společný herní – soutěžní plácek a pódiová vystoupení. V Klatovech je plno návštěvníků, prima atmosféra i hezké umístění pro akci. V noci jsme si odpočinuli na Šumavě a druhý den se vydáváme do Plzně; ještě nás čeká Kladno.

Plzeň má Borský park. Po okrajích velké louky se

prezentuje řada sdružení. Kreslíme, hrajeme lakros, dozvíme se spoustu informací. Na pódiu začíná program, přicházejí návštěvníci. Neprší, hlavně aby to vydrželo do večera na ohňostroj! Plzeňská Bambiriáda byla dobře organizovaná, povedená akce z které mohu mít opravdu radost.

Na Kladně se Bambiriáda rozložila vedle sportovního stadionu, svou činnost tu předvádějí sdružení z různých koutů Středočeského kraje. Pódium je na ploše stadionu, a tak si diváci mají kam sednout. Příště Středočeši posunou Bambiriádu do Mělníka.

Všude v regionech přivítali zajímavé osobnosti i novináře. Zájem je i ze zahraničí. V Plzni ukazují články v aktuálním vydání deníků, v „Budějvicích“ se návštěvy na pódiu střídají jedna za druhou. Prostě, Bambiriáda naplňuje své cíle: představit sdružení dětí a mládeže veřejnosti, vytvořit místo pro spolupráci, zaujmout místní zastupitele, úředníky či představitele, připravit prostor pro jednání, dostat se do médií.

Už ani nevím v kterém městě jsem zaslechl rozhovor dvou maminek a úryvek rozhovoru zůstává stále se mnou: „Loni jsem vybrala klukovi na Bambiriádě oddíl, letos najdeme tábor pro Markétku a k tomu ještě asi adoptujeme na dálku malého Inda. A navíc, i když prší je to pěkná sobota“. Ta maminka třeba vůbec nevěděla, že existuje nějaká Česká rada dětí a mládeže. Ví jen, že Bambiriáda má smysl a není rozhodně sama.

P.S. A kde se líbilo dětem nejvíce? No přece na Bambiriádě. Protože i když prší, tak je „bambiriádně“ – tedy fajn.

*Pavel Hofrichter, hlavní koordinátor Bambiriády
foto autor*

Mé bambiriádní dny...

Ve čtvrtek 20. května jsem v nadsázce při zahajování pražské Bambiriády řekl, že nejsme jen na jedné bambiriádní Zemi, ale spolu s dalšími 27 městy také na jedné lodi. Netušil jsem, že to počasi vezme tak doslova a připraví nám chvilky, kdy bychom potřebovali Noemovu archu, a lodička ve znaku ČRD M získá další rozměr. Ale jak Praha, tak ostatní města překonala deštivé nástrahy a přes dvě stě tisíc spokojených návštěvníků dokazuje úspěch.

Spolu s dalšími členy představenstva ČRD M, kteří objeli doslova celou republiku a poprvé navštívili opravdu všechna bambiriádní města, jsem měl možnost podívat se na to, jak vypadala naše velká prezentace i mimo Prahu. Znamenalo to v pátek dopoledne navštívit rodné **České Budějovice** a louku u Sportovní haly a skautského vodáckého centra Valcha, plnou stanů a aktivit jednotlivých organizací. Potěšilo mě, že se tu opět během Bambiriády setkali i dobrovolní vedoucí děti a mládeže z okolních států a dali akci mezinárodní rozměr – i to, že se o ně mj. stará odchovanec mého bývalého oddílu.

Odpoledne následoval přejezd do **Tábora**, kde se Bambiriáda letos uskutečnila poprvé. Hostil ji areál Sokola v centru města, přesněji kvůli dešti tělocvična sokolovny. Čtrnáct prezentujících se sdružení je na počátek velmi dobrý výsledek, stejně jako poměrně vysoká návštěvnost. Věřím, že se započatá spolupráce sdružení bude úspěšně rozvíjet.

V sobotu odpoledne mě čekala příjemná povinnost udělit šesti oceněným místním politikům cenu Přístav a poděkovat jim tak za podporu aktivit dětí

a mládeže a jejich sdružení. Politiky je totiž jednoduché kritizovat – ale nalézat mezi nimi vzory pro ostatní, to je skutečná radost.

V neděli zamířilo auto prvního místopředsedy ČRD M Lee Loudy spolu s Lenkou Semotánovou a mnou do **Šumperka**. Projeli jsme deštěm i sněhovou vánicí na Vysočině a dorazili právě včas na zakončovací ceremoniál v místním muzeu. Tam pro změnu oceňovali starostové Šumperka a **Zábřehu** místní pracovníky s mládeží a jejich pochvalná slova o dobrovolné práci s dětmi a mládeží by se měla tesat. A stejně jako v Budějovicích i tady se sešli zahraniční hosté z blízka i daleka. Nešlo neobdivovat nadšené nasazení místních pořadatelů v DDM Vila Doris.

Bambiriáda byla všude jiná a přece stejná – ukázala dětem i jejich rodičům, co všechno mohou dělat ve svém volném čase. Proto můj velký dík patří všem, kteří se podíleli na přípravách a úspěšné prezentaci činnosti našich sdružení! A těším se na setkání v příštím roce!

Pavel Trantina, předseda ČRD M

Děčín – S ukázkami toho nejlepšího z Dětské porty dorazili do Děčína například Veselí medvědi, Radek Zázvůrek, Dvorana Dětské porty či Khamoro. Mezi nejvýznamnější hosty patřila bývalá předsedkyně ČRD M Jana Vohralíková a první náměstek hejtmána Ústeckého kraje Jaroslav Foldyna. Pře krásná ocenění převzali „záštity“ Bambiriády 2004 Děčín – Deníky Bohemia a Rozhlas Sever 88,80. V sobotu navečer dorazil mezi diváky i český kosmonaut Vladimír Remek.

Kladno – Od západu přišla v sobotu bouře se silným větrem i krupobitím. Postihla i středočeskou Bambiriádu v Kladně a pražskou na Letné. Bez elektriny zůstala na více než hodinu i podpora pražského tiskového centra Bambiriády – zpravodajství i komunikace s jednotlivými městy se ale brzy obnovily.

Hradec Králové – Jen za první den navštívilo Bambiriádu přes 2800 lidí, což je čtyřikrát více než loni. Mezi hradecké zvláštnosti patřila ohnivá show Pavla Kloučka, člena skupiny Groš; nic podobného na letošním ročníku Bambiriády k vidění nebylo.

Olomouc – Zdejší hasiči předvedli dětem i dospělým bambiriádníkům mistrnou ukázkou vyproštění zraněného člověka z havarovaného vozidla.

Šumperk – Policisté zapůjčili zájemcům policejní vysílačky a na počítači ukazovali program

Identikit, používaný při sestavování pravděpodobného portrétu pachatelů trestných činů.

*ze zpravodaje sdružení Pionýr
Mozaika č. 10/2004*

Opava – Bambiriáda se tam konala poprvé a byla dvoudenní. V Opavě-Kateřinkách ji 21. 5. 2004 navštívilo cca 3000 návštěvníků. Vystoupení na pódiu, které zjevně všechny nadchlo: šermíři, folklorní sbor z Polska, gymnastika, pěvecký sbor, dramatické vystoupení dětí ze ZŠ, kapela Zvláštní školy z Velkých Heraltic, ukáзка hasičské techniky, hašení auta, zdvižná plošina přístupná dětem. Jako doprovodný program posloužilo ježdění na raftech po řece (SMTP Opava).

Přestože to nazítří ráno při pohledu na oblohu vypadalo, že to možná vzdáme, nevzdali jsme to a dobře jsme udělali. Druhého dne první Bambiriády v Opavě se zúčastnilo odhadem 2000 lidí.

Elim Opava

Poctivost se vyplácí

Rozhovor s ing. Martinem Nemravou, ředitelem ABA Czech s.r.o.
- celostátního sponzora Bambiriády 2004

Gemi se nám v posledních letech představovala jako sponzor Bambiriády i na stránkách Archy. Proč změnila Gemi Czech s.r.o. název na ABA Czech s.r.o.?

Souvisí to se změnou majitele, která proběhla v roce 2001. Tehdy nás převzal švédský průmyslový holding ABA Group se sídlem ve Stockholmu. Tento holding vlastní celkem 12 společností po celém světě a téměř všechny se v souladu s firemní politikou nazývají ABA a pak následuje název země. Nový název ABA Czech tedy logicky navazuje na holdingovou strukturu a je v podstatě dovršením procesu změny vlastníka. Po změně vlastníka jsme výrazně rozšířili náš výrobní program a již dávno nevyrobíme jenom sortiment pod značkou Gemi. Nový název tedy více odpovídá naší současné strategické pozici pro celou ABA Group. Já osobně beru změnu názvu jako vyjádření důvěry majitelů v naši firmu a současně i vyjádření jejich dlouhodobého zájmu o nás.

Je tedy současná změna názvu spíše symbolická, anebo má pro firmu i hlubší dopady?

Symbolický byl kromě jiného i termín změny k 1.5.2004. Změnu názvu jsme propagovali pod heslem: „Gemi Czech vstupuje do EU pod novým názvem ABA Czech“. Jsem ale přesvědčen, že ta symbolická změna názvu má určitě i hlubší dopady. Změna názvu odráží náš rostoucí význam pro celou ABA Group. V současné době je náš výrobní závod v Hustopečích největší z celého holdingu co se týče sortimentu, objemu výroby i počtu zaměstnanců. V současné době také přebíráme plnou zodpovědnost za vývoj ucelené skupiny výrobců. Stáváme se tak jedním ze tří vývojových center holdingu a to je velmi významná a pro další rozvoj firmy a regionu důležitá skutečnost.

Letos jste dali na Bambiriádu celých 50 tisíc Kč – co umožnilo tohle zvýšení?

Jednoduše řečeno, naše pozitivní výsledky. Jsme správcí majetku švédských vlastníků, takže nerodáváme ze svého a musíme především plnit naše úkoly v ABA Group. Firmě se daří, takže bylo možné částku na letošní rok navýšit. Nicméně i nadále platí, že sponzorování je pro nás charitativní záležitostí, ze které nemůžeme a ani neočekáváme žádné obchodní efekty. Sponzorování podobných akcí není součástí naší prodejní strategie, a tudíž naše možnosti budou vždy výrazně záviset na našich výsledcích a momentální situaci. Významnou roli hrála stejně jako loni také pozitivní zkušenost s předchozími ročníky Bambiriády. Vážíme si toho, že existuje organizace jako ČRD, která je schopná celorepublikově zastřešit aktivitu pro mladé lidi a zorganizovat akci jako je Bambiriáda. Věděli jsme, do čeho jdeme, a považujeme akce pro děti a mládež za velmi důležité a prospěšné.

Podíval jste se už také na Letnou. Zaujalo Vás při té příležitosti něco?

Tak především mě zaujalo, s jakým elánem se pořadatelé Bambiriády vypořádali s letošní nepřízní počasí. Ale nevidím důvod vypichovat jednu věc, protože považuji za velmi důležitý právě široký záber Bambiriády, tedy aby si každý našel to svoje.

Martin Nemrava (vlevo) v diskuzi s Pavlem Trantínou

Osobně více fandím nabídkám zájmových činností, které mají dlouhodobější charakter a většinou jsou také závislé na dlouhodobé práci obětavých vedoucích. Na druhou stranu své místo mají na Bambiriádě i komerčně zaměřené činnosti pro děti a mládež, které mohou také sehrát svoji pozitivní roli. Určitě je dobře, že se na Bambiriádě objevují i veřejně prospěšné či státní instituce jako Český rozhlas, Česká televize, Policie ČR, Armáda ČR, atd. Mládež se tak může lépe seznámit s jejich činností, získat důvěru v tyto instituce a začít si uvědomovat svoji budoucí občanskou roli ve společnosti. K tomu nakonec také určitě napomáhá i doprovodný program Bambiriády v Senátu ČR.

Má ABA nějaký komplexnější program na podporu neziskových organizací? Pokud ano, jaký?

Asi tomu nemůžeme říkat komplexnější program, ale řekněme, že máme určitá kritéria, která jsme si odsouhlasili s majiteli ve Švédsku. První kritérium je zaměření na region Hustopečska, kde firma sídlí, a kde tedy také plní svoji společenskou roli. Druhé kritérium je pak zaměření na oblast dětí a mládeže. Ale i přes tato kritéria nemůžeme uspokojit všechny žádosti o sponzorování. Zaměřujeme se tedy především na tradiční a osvědčené akce, které opakovaně sponzorujeme již několik let ve spolupráci s městem nebo dalšími organizacemi v regionu. Bambiriáda je určitou výjimkou, co se týká celostátní působnosti akce, ale brněnská Bambiriáda již s regionem úzce souvisí a já také trochu doufám, že by mohla být Bambiriáda přeci jenom jednou i v Hustopečích. Předpoklady pro to Hustopeče rozhodně mají.

Česká republika bohužel patří k zemím, kde se velmi dobře daří korupci. Dá se s tím – v tvrdém světě podnikatelů – něco účinného dělat?

Je to jako se vším, chceme-li něco účinného dělat, musíme začít u sebe – tedy nedávat ani nepřijímat úplatky. To není „levná“ výmluva z otázky. To je naopak „tvrdá“ skutečnost se všemi dopady, které z toho vyplývají. Tvrdost světa podnikatelů, a nejenom jeho, spočívá právě v tom, že nám jakoby nedává na vybranou. Jenže my tu volbu vždycky máme, jen si ji nechceme připustit. Ne-

chci nikoho soudit ani odsuzovat, protože si dobře dovedu představit tíživé situace, do kterých se člověk může dostat. Ale to nic nemění na tom, že je to v konečném důsledku vždycky naše volba. Problém vidím tedy zejména ve dvou věcech. Za prvé si nepřipouštíme nebo nemáme tu zkušenost, že to prostě jde i bez úplatků, a za druhé nejsme připraveni nebo ochotni nést důsledky takového postoje. To první je asi snazší, ale člověk snadno podléhá klamnému dojmu, že to jinak nejde, že to dělají všichni, nebo že na něm samotném nezáleží. To druhé je ale právě kamenem úrazu. Když nedáme nebo nepřijmeme úplatek, musíme být ochotni přijmout i případné negativní dopady takového kroku. Musíme být ochotni se něčeho vzdát prostě proto, že nedat nebo nepřijmout úplatek má vyšší hodnotu samo o sobě.

Jakou s tím máte osobní zkušenost?

Z vlastní zkušenosti mohu říci, že nedávat úplatky je reálná možnost a kolikrát jsou výsledky takového postoje až překvapivě pozitivní, daleko lepší, než jakých bychom dosáhli za použití úplatku. Asi se shodneme na tom, že nedávat a nepřijímat úplatky je věc morální. Já jsem ale přesvědčen, že nedávat a nepřijímat úplatky se dlouhodobě vyplácí – jak z hlediska materiálních hodnot, tak hodnot morálních. Netvrdím, že bez úplatků dosáhneme totéž jako s nimi. Ale to, že jsme byli ochotni se něčeho vzdát, se nám většinou vrátí někde úplně jinde. Morálka není jen soubor teoretických hodnot, které bychom měli za určitých okolností dodržovat, protože „se to sluší“. Jsem přesvědčen, že morálka je soubor praktických hodnot a pravidel ověřených staletími, které se vyplatí dodržovat, protože jsou optimální cestou pro jednotlivce i společnost a chrání nás dlouhodobě před našim

vlastním zklamáním a selháním kvůli krátkodobému zdánlivému zisku.

A vystačíme „pouze“ s morálkou?

Nedávání a nepřijímání úplatků je součástí morální hodnoty, kterou nazýváme poctivostí. Většina lidí se shodne, že poctivost je obecně dobrá a potřebná. Nicméně většina nepoctivých lidí pak není poctivá jenom proto, že není ochotná tomuto přesvědčení něco obětovat. Říkáme-li, že je třeba být poctivý, pak tím automaticky říkáme, že jsme ochotni se leccos vzdát, protože se k tomu poctivě nemůžeme dostat. Poctivost jde dokonce dál. Říká, že jsem ochoten i leccos dát z toho, co už mám (např. daně). Prostě být poctivý stojí ve skutečnosti hodně peněz. Kdo toto rozhodnutí nemá vyjasněné předem, těžko bude odolávat v reálném životě tváří v tvář pokušení a všem lákavým nabídkám na přilepšení. Pokud jsme ochotni přijmout poctivost jako vyšší hodnotu, pak už nám nebude vadit, že nemůžeme mít všechno, nebo že někdo jiný má něčeho víc než my.

Existuje hranice mezi malou pozorností, řeč-něme dárkem, a úplatkem?

Existuje, ale je velmi tenká a zvnějšku někdy těžko viditelná. Existuje totiž pouze ve svědomí každého jednotlivce. Rozdíl mezi dárkem a úplatkem je zcela zřejmý právě v tom, že dárek někomu dávám, protože ho chci obdarovat, potěšit, udělat mu radost, prohloubit náš vzájemný vztah a pokud to myslím upřímně, tak za to neočekávám žádnou protislužbu – a pak to není úplatek. Pro úplatek je typické, že za to očekávám protislužbu, která není oficiálně deklarovaná a většinou je i nelegální.

ptal se Jiří Zajíc

Bambiriáda: Moravskoslezský kraj a Žilina

Když jsem nastupoval do rychlíku v Brně, představoval jsem si, jak všechnu půjde podle mnou sestaveného a předem propočítaného harmonogramu. Jakou dobu mi trvalo, než jsem si naplánoval cestu tak, abych najel co nejméně kilometrů a navštívil co možná nejvíc bambiriádních měst v Moravskoslezském kraji... Můj plán však byl ještě o trochu smělejší: kouknout se, jak se podařila Bambiriáda v Žilině.

Jenže jak už to tak bývá, nakonec je ve skutečnosti všechno jinak, než na papíře - a to, že jsem nestihl být všude tam, kam jsem chtěl jet, je mi teď opravdu líto. Ale určitě mám pro příště jednu zkušenost. **Devět bambiriádních měst se prostě nedá stihnout objet ani za dva dny vlakem.** Tak a teď už konečně k tomu, jak se mi tam všude líbilo.

Své putování jsem začal v Ostravě, kam jsem zřejmě nedorazil v ten nejpráhodnější čas. Akce už byla oficiálně zahájena a všichni měli plné ruce práce. Měl jsem tedy alespoň možnost si „inkognito“ všechno pořádně prohlédnout. V Ostravě se mi opravdu líbilo; jen bylo škoda, že jsem musel tak brzy zase odjet. Dalším místem mé cesty se stala Opava, která byla pořadatelským nováčkem. Přesto jsem však byl mile překvapen. Role místního koordinátora se ujalo sdružení Elim a vše se odehrávalo v okolí jeho „domácí adresy“ na sídlišti Ka-

teřinky. Opavu znám jako místo, kam jsem jezdil ještě jako voják na cvičení a kam se mi z Břeclavi moc nechtělo; teď ale budu vědět, že tam jsou moc příjemní lidé, kteří udělali opravdu velmi pěknou akci pro spoustu dětí. Budu vědět, že pokud příští rok zamírím zase na sever, tak do Opavy určitě pojedou, protože jejich Bambiriáda byla výborná a lidé tam velice milí a vstřícní.

Další bambiriádní zastávkou bylo město Hlučín, kde se všechno odehrávalo na ranči. Bohužel jsem přijel trochu později, takže už se zdálo, že akce pomalu končí, ale opak byl pravdou. Večerní program se právě rozjížděl na plné obrátky. Caruso show a diskotéka, tak to byla lákadla, na která se všichni těšili. Škoda, ještě mě čekala cesta do Českého Těšína.

V sobotu jsem měl v plánu tři města, ale nakonec z nich vyšla jen dvě: Karviná a Žilina.

V Karvině se vše odehrávalo v loděnicích u zámeckého parku. Celá akce byla pojatá poměrně skromně, což ovšem rozhodně nevadilo. Pobl jsem tam asi hodinku a už spěchal na vlak do Žiliny. Po příjezdu jsem se vydal na náměstí, kde se měla Bambiriáda původně odehrávat. Ale byl tam jen informační stánek a pořadatelé mě odkázali do prostor sdružení Žirafa. Proč? Inu proto, že v Žilině se od rána „čerti ženili“ a opravdu to nebylo na vystupování pod širým nebem. Pořadatelé proto

vše operativně přesunuli právě do Žirafy a do Salešiánského střediska.

Musím říct, že podobně jako Elim v Opavě i žilínští „nováčci“ zvládli organizaci Bambiriády na jedničku a jejich akce měla vysokou úroveň. Podle slov Dariny Čierniakové z Rady mládeže žilinského kraje prošlo oběma tamními bambiriádními objekty něco přes 3000 dětí. Myslím si, že je to více než dobrý výsledek - Žilina byla letos prvním slovenským městem, kde se Bambiriáda konala. Co bude za rok, to je zatím ve hvězdách; organizátoři by tam každopádně rádi navázali na letošní rok a existuje i představa rozšíření akce na další města žilinského kraje. Uvidíme.

Svým způsobem se mi líbilo ve všech bambiriádních městech, která jsem navštívil, všechna ve mně zanechala nějakou svoji stopu. Na pořadatelích bylo znát, že do Bambiriády dávají veškerý svůj um, a hlavně že vědí, proč to dělají: ne proto, aby se o nich psalo v novinách, ale kvůli dětem. A to je, myslím, to podstatné. Snad se napřesrok s některými z nich zase potkám.

Tomáš Kaplan, předseda Hnutí Brontosaurus

Prostějovské ohlédnutí za Bambiriádou

Bambiriáda 2004 je za námi. V areálu již nenajdete ani stopu po akci, kterou během dvou dnů navštívilo zhruba 6000 lidí. Na pódiu se představilo 310 účinkujících, 90 lidí z občanských sdružení a ostatních spolků společně se stovkou mladých pomocníků zajišťovalo bezproblémový průběh akce.

Zúčastnilo se jí celkem 17 občanských sdružení, tři domy dětí a mládeže a deset dalších spolků pracujících s dětmi a pro děti. Odhaduje se, že doprovodné akce navštívilo na 450 dětí.

Na závěr naše hodnocení Bambiriády z hlediska pořadatele: bylo to prima. Akce proběhla bez problémů, bez úrazů a jiných vážných nepříjemností. Počasí nám také celkem přálo. Během dne jsme nezmokli, přšelo vždy v noci a během dne vykuklo i sluníčko. Doufám, že naši spokojenost sdílí také ti, kteří se na Bambiriádu přišli podívat.

Děkuji všem návštěvníkům.

Tereza Zajíčková

Třinec

I když nám počasí nepřeje, návštěvníků stále přibývá a nenudí se. Je tady plno stanovišť

různých organizací a klubů, které se starají o zábavu dětí. U stánku dobrovolných hasičů z Dolní Lištné a Bystřice si děti mohly kreslit a vyzkoušet si, jak přesně dokáží stríkající hadici trefit terč. Naproti na Terasě je zase klub pro mladé nazvaný „Bunkr“, kde mohli návštěvníci pomocí karet hrát hry zjistit svůj postřeh – a v případě výhry dostat i sladkou odměnu. Bunkr může navštěvovat mládež od 14 let a pod dozorem ho využívat k breakování, tancování, poslouchání hudby anebo má možnost si tam zahrát stolní fotbal. Zajímavé bylo i stanoviště TOM Maracaibo, který se zabývá různými druhy sportu a her. Zájemci si tam mohli ověřit svou odvahu lezením po lanech a na vysokém žebříku.

Uherské Hradiště

Velmi proměnlivé počasí přivítalo ve Smetanových sadech v Uherském Hradišti zhruba 950 návštěvníků hradištské Bambiriády. Po slavnostním zahájení, které obstarala cimbálová muzika Cífra a krátkém projevu pana místostarosty Květoslava Tichavského, se hradištská akce rozjela naplno. V bohatém programu se postupně představili žáci několika místních základních škol včetně speciální školy pro žáky s více vadami a děti z DDM Uherské Hradiště.

Vystoupení kytarového, hereckého a tanečního kroužku střídala spousta dalších dětských vystoupení. Po celé „Bambiriádní Zemi“ se rozkládala spousta malých zemiček (stánků) a v každé na návštěvníky čekal nějaký úkol. V Dračí zemi si děti mohly vybarvit dráčky, kteří se dají pověsit na krk. Zem debrujářů byla plná hlavolamů, které čekaly, až je někdo rozluští. Také v Rodinném centru Bonifác byla spousta skládaček, země Bavev prověřila zručnost a v Informálově zemi si větší děti mohly udělat počítačový kvíz. I skauti tu měli svou zemi, v níž si mohli návštěvníci kupříkladu zasoutěžit ve slalomu s míčem; v Šikulově stánku si zase mohli vyrobit papírovou květinu. V rámci Bambiriády byla také v knihovně BBB zahájena výstava prací dětí z Dětského domova Uherský Ostroh. Všude panovala milá a přátelská atmosféra.

-saha-, -jela-

Ani Uherskému Hradišti, podobně jako Zlinu, se nevyhnuly problémy související s nepřízní počasí a ztrátou bambiriádního mobiliáře. Nejprve se kolem půlnoci přehnal přes město bouřka doprovázená silným větrem, který zcela zdemoloval některé stánky bambiriádního městečka. Druhá pohroma přišla nad ránem, kdy nějaký nenechavec odcizil vlajky několika organizací, které byly umístěny u infostanu. Ani všechny zmíněné potíže však nemohly zkazit chuť a nadšení organizátorů během druhého dne hradištské Bambiriády. Součástí sobotního doprovodného programu byl i Den s modrým majákem, který se konal v areálu bývalých kasáren v Uherském Hradišti. Na této akci se podílela Policie ČR, Hasičský záchranný sbor, Rychlá záchranná služba a městská policie. Návštěvníci mohli zhlédnout například ukázky sebeobrany, zadržení nebezpečného pachatele zásahovou jednotkou nebo ukázky práce jízdní policie. Druhého dne Bambiriády se zúčastnilo zhruba 2 200 návštěvníků.

-hab-

Končí Bambiriáda 2004 – poprvé mezinárodní

Po čtyřech dnech končí v neděli odpoledne největší tuzemská prezentační akce dětských a mládežnických sdružení a center volného času Bambiriáda 2004, pořádaná Českou radou dětí a mládeže (ČRDM). Šestý ročník prestižní akce nabídl ve 28 městech ve všech krajích ČR malým návštěvníkům i jejich rodičům pestrou škálu podnětů, inspirací a nápadů k mimoškolní činnosti. Podobně pestré bylo ovšem i počasí, které Bambiriádu v celé republice provázelo: sluneční pohodu vystřídal prudké bouře, zima a déšť. Podle dosud sumarizovaných údajů navštívilo Bambiriádu od čtvrtka do soboty na 176 000 lidí, z toho 42 000 v Praze. Ať už konečný součet předčí loňských 230 000 či nikoli, jedno je jisté: Bambiriáda 2004 dostala mezinárodní rozměr.

„Bambiriáda byla letos mezinárodní akcí – nejen proto, že se uskutečnila i v Žilině na Slovensku, ale už z toho důvodu, že v řadě měst přivítali zahraniční hosty, zástupce sdružení dětí a mládeže, které působí ve státech Evropské unie,“ podotkl hlavní koordinátor celého projektu Pavel Hofrichter. Podle jeho názoru se Bambiriáda stává vrcholem toho, co dětská a mládežnická sdružení mohou předvést veřejnosti. „Jednotlivá sdružení mají své klubovny, kde běží celoroční činnost, mají své tábory, ale

běžní lidé je nevidí. A tady na Bambiriádě se mohou ukázat veřejnosti a říct: Jsme tady – a podívejte se, co umíme,“ shrnul dojmy z právě uplynulého ročníku Pavel Hofrichter.

Během bambiriádního maratónu předvedla plejádu svých činností dlouhá řada sdružení, od početně nejsilnějšího Junáka, Pionýra, sdružení hasičů či A-TOM až po ta málo početná a známá. Společně rozšířili povědomí mnoha rodičů o tom, jak fungují, co dětem nabízejí a jaký je jejich cíl. Součástí Bambiriády se již tradičně staly doprovodné akce, tvořící její lákavý kolorit. Na pražskou Letenskou pláň ve větrném počasí seskočilo z vrtulníku šest parašutistů – armádních záchranářů a výsadkářů. Malé i velké posluchače roztančil rytmem svých písní známý kytarista a zpěvák Ivan Hlas. V Senátu Parlamentu ČR zasedal Dětský sněm, na němž jednali zástupci regionálních částí Národního parlamentu dětí a mládeže (NPDM) a předseda ČRDM Pavel Trantina spolu s náměstkem ministryně školství Jaroslavem Müllnerem předali šestici komunálních politiků cenu Přístav za jejich úsilí ve prospěch mladé generace. O to, aby Bambiriáda fungovala podle plánu, se staraly desítky členů Skautské ochran-

né služby (SOS) a dobrovolníků. A co zajímavého se dělo v krajích? Například v děčinském amfiteátru na Smetanově nábřeží vystoupily taneční skupiny, kapely, mažoretky, rock-n-rollové formace a středověké tanečnice. U stánků na nábřeží bavili kolemjdoucí šermíři a kynologové. Bambiriádu v Hradci Králové jen za první den navštívilo přes 2800 lidí, což je téměř čtyřikrát více než loni. Mezi hradecké zvláštnosti patřila ohnivá show Pavla Kloučka, člena skupiny Groš; nic podobného na letošním ročníku Bambiriády k vidění nebylo. O jedno z nejsledovanějších vystoupení v Olomouci se postarali tamní hasiči, kteří předvedli mistrnou ukázkou vyproštění zraněného člověka z havarovaného vozidla. V Šumperku si zájemci zase mohli vyzkoušet policejní vysilačky a na počítači program Identikit, používaný při sestavování pravděpodobného portréту pachatele trestného činu. Zlín nabídl oblíbenou dětskou diskotéku...

Podrobnější informace k právě uplynulému ročníku lze nalézt na internetových adresách www.bambiriada.cz, www.adam.cz a www.crdm.cz.

tisková zpráva ČRDM
foto Michal Moučka

Jsme milionáři!

V pořadí šestý ročník Bambiriády je minulostí. Na Letenské pláni jsem málem zapomněla nasednout do bambiriádního vláčku a prohlédnout si z něj celé to zvláštní stanové městečko. Stihla jsem to až v neděli odpoledne. Dívce ve žlutém pořadatelském tričku, která smí jet na stupátku vozu, její kamarádi uvnitř vlaku závidí. Vyptávají se, co za to má. Směje se. Na to se prý neptala. Je tady, baví jí to. „To já bych dal každému aspoň pětikorunu.“ mudruje její kamarád. Já v duchu počítám: přibližně 60 pořadatelů „žlutášků“, 30 členů skautské ochranné služby. A pak 35 prezentačních stánků. Někde je dobrovolníků víc, jinde méně. Počítejme průměrně 5. To je 265 lidí. Vynásobme to čtyřmi dny po 9 hodinách a máme číslo: 9 540 hodin. Za každou hodinu dejme každému onu zmiňovanou pětikorunu a jsme u částky 47 700 Kč! A pokud bychom dosadili průměrnou hodinovou mzdu podle údajů z března letošního roku, tj. částku 107,90 Kč? Získáme sumu 1 029 366 Kč. Jediné, co je na celém výpočtu nejspíš špatně, je skutečnost, že jsem asi nezapočetla všechny dobrovolníky a všechny hodiny, které do Bambiriády vložili. A navíc, kromě Prahy proběhla Bambiriáda v dalších 27 městech! Jen je škoda, že na tahle čísla nejsou v tabulkách na vyúčtování grantů, žádné, ale vůbec žádné kolonky.

Radka Páleníková (www.adam.cz – Sloupek týdne)

Návrh zákona má nedostatky

Návrh zákona o práci s dětmi a mládeží, nad jehož zněním se v úterý 27. dubna sešli na pracovním semináři představitelé ministerstva školství se zástupci ČRDM, zatím „neprošel“. Alespoň ne té v podobě, jakou pracovníci ministerstva nyní položili na stůl a k níž měla ČRDM četné výhrady. Výsledkem jejich jednání je dohoda, podle níž bude na tvorbě zmíněné zákonné normy nutné ještě pracovat – ministři úředníci přitom budou konzultovat její úpravy s pětičlenným týmem složeným ze zástupců ČRDM.

Je třeba vést další diskusi

„Je zjevné, že (návrh zákona) ještě další diskusi potřebuje,“ prohlásila ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Petra Buzková, která seminář zahájila a poté se zúčastnila jeho stěžejní části. Když vyslechla přednesené námítky, usoudila, že „návrh není zralý k tomu, aby se pokračovalo v legislativním procesu“. Rozhodla se proto, že požádá Legislativní radu vlády o jeho stažení a uložila svým podřízeným pokračovat v rozdělané práci. Pro splnění daného úkolu zároveň sama stanovila termín: do konce června.

Vývoj situace kolem zatím poslední verze připravovaného „zákona o působnosti orgánů veřejné správy při podpoře dětí

a mládeže a o podmínkách pro práci s dětmi...“ - krátce zákona o mládeži – jej tedy navrácí k vypořádání připomínkového řízení. Proč?

Odpověď najdeme například v komentáři Tomáše Řeháka (Junák) k navrhovanému znění. Autor, opřený hlavně o fundovaný rozklad právníka ze sdružení Lípa 2 Aleše Václava Kratochvíla, v něm podrobil předestřenou verzi právní normy poměrně tvrdě kritice. Ve svém vystoupení na semináři ji pak v roli mluvčího pozvaných hostů stručně rekapituloval.

I když ministryně nesouhlasila zdaleka se všemi vznesenými námitkami – včetně teze o tom, že paragraf upravující způsobilost pro práci s dětmi, tak, jak je uveden, omezuje ústavní právo občanů sdružovat se – měla pro postoj ČRDM pochopení. V zásadě přitakala obavě představitelů dětských a mládežnických sdružení, aby je zákon v té podobě, která nakonec spatří světlo světa, nezatěžoval více, než je nutné.

Aby nám vedoucí neutekli jako gepardi

Zásadní připomínky se týkaly tři paragrafů. Ten o způsobilosti pro práci s dětmi podle kritiků zbytečně striktně a problematicky stanoví spodní věkovou hranici 18 let. Paragraf o vzdělávacím

programu zase předpokládá jeho trvání v univerzální délce 40 hodin, aniž by zohlednil další okolnosti. Třetí okruh problémů se týká kontroly nad dodržováním zákona: mají to být pracovníci České školní inspekce?

Kromě Tomáše Řeháka své připomínky na semináři obsírněji přednesli třeba Vladimír Kubát (RADAMBUK), Jiří Tomčala (Pionýr), či Tomáš Novotný (Asociace Turistických oddílů mládeže). Pozastavili se mimo jiné nad tím, že by zákon nařizoval povinnost oznámit obecnímu úřadu a školní inspekci „pobytovou akci“ (20 a více dětí je při ní mimo domov 4 a více dní).

Vytvořit zákon, který dá organizované práci s dětmi a mládeží právní rámec, rozhodně není lehký úkol. Jistěže nesejme z rodičů jejich výchovnou odpovědnost; měl by jim však pomoci – třeba při rozhodování, komu dítě svěří do péče po dobu letního tábora. Těm, kterým by bez váhání mohli, by však neměl život zbytečně ztrpčovat. Pokud by návrh zmíněného zákona začal skutečně platit v předložené verzi, podle náčelníka „tomíků“ Tomáše Novotného by vedoucí oddílů nejspíš „gepardími skoky“ utíkali pryč... Je třeba konstatovat, že jednání ve Velkém zrcadlovém sále budovy v Karmelitské 8 bylo korektní a věcné. A tak si odpovědní pracovníci kromě úvodní kritiky vyslechli na závěr semináře i slova chvály za to, že předvedli ochotu jednat se zástupci ČRDM jako partneři a vést s nimi skutečný dialog.

Jiří Majer

psáno pro www.adam.cz

Jednání nad zákonem o mládeži trvá a trvá

Ministerstvu školství budiž dík, že se spolky komunikuje-mimořádně reprezentativní jednání se konalo například v úterý 27.dubna v Zrcadlovém sále ministerstva. Faktem zůstává

to, že přítomní zástupci občanských sdružení shledali předkládanou podobu zákona nevhodnou a v některých bodech jejich činnost spíše komplikující.

Výmluvně to v plamenné řeči vyjádřil dr. Tomáš Řehák (ČRDM-Junák), sekundovali mu někteří další diskutující.

Petra Buzková našla pro několik argumentů, proč zákon v této podobě nepředkládat, vlídně pochopení, a na místě se rozhodla jej z legislativní rady dočasně stáhnout. Požádala přitom přítomného ředitele odboru (na snímku s těžkou hlavou v dlaních), aby spolu se zástupci spolků do dvou měsíců připravili přijatelnou verzi zákona.

Tomáš Novotný, Asociace TOM

psáno pro www.adam.cz

foto autor

ČRDM u premiéra

Na základě podnětu Pionýra požádalo vedení ČRDM o oficiální přijetí své delegace u předsedy vlády ČR Vladimíra Špidly. Premiér pozval zástupce sdružení dětí a mládeže na jednání, kterého se zúčastnili: předseda ČRDM Pavel Trantina (Junák – svaz skautů a skautek ČR), 1. místopředseda ČRDM Lee Louda (Pionýr), místopředseda ČRDM Aleš Sedláček (Liga lesní moudrosti), Lenka Semotánková (Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska), členka představenstva ČRDM Veronika Součková (za o.s. Malý princ) a předseda České rady Pionýra Martin Bělohlávek.

Předseda vlády přijal zástupce České rady dětí a mládeže

Předseda vlády Vladimír Špidla přijal, jako vůbec první český premiér, ve středu 28. 4. 2004 v odpoledních hodinách představitele České rady dětí a mládeže (ČRDM). Ti premiérovi představili svou činnost ve prospěch mimoškolní výchovy ve sdruženích dětí a mládeže a zároveň poukázali na několik problematických okruhů, jež se týkají společenské podpory dobrovolné výchovné práce a právních a finančních podmínek pro ni.

„Dobrovolnou práci s dětmi a mládeží považujeme za hodnotu a hodnota to také opravdu je. Nejde zde pouze o jakousi prázdnou proklamací, ale skutečně si této práce velmi ceníme,“ zdůraznil premiér Špidla postoj vlády, vyjádřený mj. i v Konceptu státní politiky pro oblast dětí a mládeže do roku 2007, na jejímž naplňování se ČRDM podílí.

Velkou část jednání věnovali účastníci diskusi nad právním prostředím pro činnost sdružení dětí a mládeže, jež klade stále větší nároky na dobrovolníky. „Za velmi pozitivní pokládám, že pan premiér přislíbil podpořit ministryni školství, mládeže a tělovýchovy, aby byla nová verze připravovaného zákona o práci s dětmi a mládeží postavena na pozitivním přístupu a zákon tak skutečně podporoval činnost dobrovolných pracovníků s dětmi a mládeží v mimoškolní výchovné oblasti,“ zhodnotil tuto část jednání předseda ČRDM Pavel Trantina. Premiér

Špidla rovněž podpořil snahu ČRDM o to, aby dobrovolná práce s dětmi a mládeží byla definována a uznávána jako veřejně prospěšná činnost. Společně s dalšími účastníky se zamýšlel nad možnými formami jejího ocenění.

Vladimír Špidla obdržel pozvání k návštěvě Bambiriády, jež ve dnech 20. - 23. května v 28 městech celé České republiky představí činnost sdružení dětí a mládeže veřejnosti a zástupcům státní správy a samosprávy (www.bambiriada.cz), nemohl je však zatím vzhledem k časovému zaneprázdnění přijmout. Naopak přislíbil účast na jednom z diskusních kulatých stolů s mladými lidmi, jež ČRDM pravidelně organizuje.

tisková zpráva ČRDM

Názory účastníků setkání

Martin Bělohlávek: „Cením si toho, že jsme jako Pionýr přispěli k uskutečnění této schůzky i k ní samotné. Rozhodně nešlo o formálně-oficiální setkání, pan premiér byl s řadou našich problémů obeznámen a měl na ně i zajímavé pohledy. Setkání bylo příjemné i lidsky, měl jsem pocit pohody a žádné oficiální škrobenosti. Dostali jsme i jasné odpovědi – to jde, to ne, to bych (dle mého) nedělal, ale jste svéprávní, rozhodně se sami, v tomhle vám lze pomoci...“

Také příprava našich účastníků byla dobrá, na Úřad vlády ČR se šlo s jasně formulovanými věcmi, žádné mlácení prázdné slámy, ani pouze natažená žebrající ruka. Měl jsem pocit setkání dvou vzájemně se respektujících partnerů. To bylo obzvláště příjemné.“

Lee Louda: „Předseda vlády ve svých reakcích na naše podněty několikrát vyzdvihl a ocenil dobrovolnou práci s dětmi a mládeží, která se děje v rámci našich členských sdružení. Zároveň ocenil již probíhající spolupráci se zástupci ČRDM, např. při tvorbě Konceptu státní politiky pro oblast dětí a mládeže do roku 2007. Z jeho slov byl cítit skutečný zájem a nemyslím si, že by šlo o pouze o jakousi „frázovitou“ podporu.“

Za úspěch rovněž pokládám, že premiér, po odborném semináři MŠMT na téma zákona o mládeži (pořádaném ministryni školství, mládeže a tělovýchovy 27. 4. 2004), přislíbil podpořit ministryni v pozitivním ladění zákona vůči dobrovolným pracovníkům s dětmi.“

Mozaika, zpravodaj sdružení Pionýr č. 9 / 2004

(redakčně kráceno)

foto Lee Louda

Pan premiér se zájmem prostudoval knižní produkci ČRDM

V sobotu se všichni sešli na slavnostním zahájení – i oddíl handicapovaných dětí – vozíčkářů z Holandska.

Intercamp 2004

Je to každoroční setkání skautů a skautek ze západní a střední Evropy, kteří tráví Svatodušní svátky poznáváním okolí tábora, hraním her a zkoušením nejrůznějších podivuhodných aktivit. Letos 28. – 31. května Intercamp pořádal Junák – svaz skautů a skautek České republiky na tábořišti Sycherák nedaleko Stráže u Tachova.

Hlavním tématem setkání byli rytíři a středověk, a v tomto duchu byla i část aktivit.

Program a veškeré zabezpečení zajišťoval mezinárodní servistým, který čítal přes 300 členů – víc než polovinu tvořili čeští skauti a skautky, vesměs mladí lidé kolem dvaceti let, a někteří pracovali na přípravách téměř rok. Dlužno říci, že se program všem moc líbil a už se těší na další ročník, který bude v Holandsku.

Letošního setkání se zúčastnilo 2191 skautů a skautek ve věku 10 až 16 let z Belgie, České republiky, Francie, Holandska, Německa, Velké Británie a západoevropských základů NATO – Kanady a USA.

Počasí vyšlo báječně, aktivit bylo moc a moc, dojmů, adres a suvenýrů si účastníci odváželi spoustu.

Sběratelé si přišli na své – mohli shlédnout dvě skautská muzea, české a holandské.

Tábořiště ještě zelo prázdnotou, zatímco servistým v červených tričkách už makal na přípravách... – takhle rostla například horostěna.

Snímky: Kolja, Sherly, Chrosta, Sunar, Rumcajs, Marek, Miroslav Martinovský a Windy

Účastníci si mohli ověřit své schopnosti, postřeh, zručnost či obratnost při nejrůznějších aktivitách, rýžovali zlato, vyráběli drátěné košile nebo lakrosky, malovali hrnečky, tančili countrytance, vyzkoušeli třeba stav beztlíže, nahlédli do středověku, zašli na voňavý čaj do čajovny, povyměřovali si mezi sebou skautské nášivky... a při tom všem si mohli s ostatními pohovořit několika jazyky...

Připravila Katka

Zveme všechny oddíly, družiny, posádky, kmeny, kluby, družiny, ale i rodinné dvojky k dalšímu ročníku soutěžního klání.

Přidáte-li se, zažijete spoustu zábavy a rozšíříte svoje znalosti a dovednosti.

Modrá flotila je mezidružinová soutěž, v níž v současné době zápolí přes sto třicet „pirátských posádek“ z Junáka, A-TOM, také členové klubů a Duhy – více než tisícovka soutěžících.

Modrá flotila zve i vás!

Každý měsíc od října do března jsou vypsány podmínky 1-3 úkolů, na jejichž trénink je měsíc nebo několik měsíců. Pak si soutěžící změří „ostré“ výsledky a pošlou nejlepší tři, které jsou zařazeny do žebříčku.

Celá soutěž je založena na poctivosti a čestnosti posádek – výsledky sice nikdo v průběhu roku nekontroluje, ale nejlepší posádky v každé věkové kategorii se na závěr v květnu setkají osobně na finále a tam se ukáže, jak na tom opravdu jsou.

Soutěž je motivována příběhy mořeplavců – objevitelů a názvy úkolů tomu odpovídají – *výlov pokladů z potopené lodi, dělová palba na španělské lodi, práce s lanovím, navigace podle hvězd apod.*

A v čem se soutěží? Úkoly se každý rok obměňují, a tak jen namátkou z předchozích ročníků – uzlování za zády na čas, přebírání zrněk, přihrávky míčem, člunový běh, plavání, šifrování atd.

Letošní finále se konalo o víkendů 21. – 23. května 2004 na Sečské přehradě.

Jaro

Ráno neprší. Obloha je zatažená, ale sem-tam se protrhne. Začíná se soutěžit... Kluci se hádají o „suché“ nebo alespoň „zpočátku suché“ disciplíny. Ty mokré se zdají moc mokré a studené. Brrrrrr... Ale před obědem se přece jen najde trojice otužilců, která zjistí, že uvázat 6 uzlů pod hladinou vodní v brzkém jaru se skoro nedá. V bazénu to šlo, tady místo 6/6/6 je výsledek 3/2/0. Nemusíme vyhrát. Důležité je se o to pokusit. Brrrrrr... Odpoledne se nebe trhá víc a víc. Je chladno, ale alespoň svítí sluníčko.

Zima

Jakýsi rachot lodního zvonu a vřestění lodní troubele nás vytrhává ze slastného snu. V táboře je klid, nic se nehýbe. Jenom na stanovou plachtu cosi jemně tūká, asi mrholí. Jediný pohyb zdrhovadla – a je tu krutá realita. Jsme na SEVERNÍM PÓLU – nebo co!? Nevěřme svým očím! Venku je bílo a pořád sněží!

Čtvero ročních dob napřeskáčku aneb Finále Modré flotily 2004

Léto

Je pátek odpoledne, nasedáme do vlaku, jenom v tričku. Je horko, stojíme v uličce, vlak je natřískaný...

Podzim

Prší. Podzimní mlhy po dešti se snaží znepríjemnit náladu. Stmívá se.

Umíme stavět stany za tmy?

Blíže informace najdete v příloze tohoto čísla Archy nebo na internetu: www.adam.cz nebo www.skaut.cz/tdc – odkaz Modrá flotila. Zájemci se mohou hlásit do poloviny září e-mailem na modra.flotila.centrum.cz nebo písemně na adrese Modrá flotila, TDC, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1. Všem přihlášeným zašleme pravidla soutěže a úkoly.

foto Dan, Lviče, Drake a Jezevec zpracovala Michala Rocmanová

Dnes to končí. Balíme: mně se to tam nemůže vejít... Mně taky ne... Já už nemám místo... Či jsou tyhle boty?... Tady je něčí ponožka... Kde mám čepici... Co si máme obléct?... Už se zvoni na nástup a my ještě nezačali balit stany. No a co. Jdeme na nástup. S napětím očekáváme naši kategorii. Budeme poslední? Nevadí. Ale ne! Obhajujeme druhé místo z celoroční soutěže! Jsme dobří! Vyhráváme mapu historických námořních objevů. Na konci nástupu je možné ještě mapu vyměnit za kopací balón, ale k čemu by nám byl? Mapa je pro nás cennější – vedoucí se chytá za hlavu, ale radost nám kazit nebude...

Kluci, co se vám nejvíc líbilo?
To veslování!
Vážně? Vždyť jste jeli kamsi do háje a pořád jste nemohli najít ten správný směr!
No to, jak jsme lovili ty dřevěné kostky!
Aha, tak to je pádlování.
No tak pádlování, to je jedno...

Z kroniky Kober ze Studénky

Kamínek radosti pro Petru Páčovou

Prázdniny začaly 2. června 2004 přesně v 15:15 na motolské přerii. Nevěříte? Přiznám se, že mi to také bylo trochu divné. Proto jsem se šla na vlastní oči přesvědčit, jak to s těmi Indiánskými prázdninami doopravdy je. Vystoupila jsem z autobusu.

Dunění bubnů mne vcelku jednoznačně směřovalo k indiánům slavného a udatného kmene Motolů. Jako trpaslíci se krčila tee-pee vedle vysoké budovy dětského oddělení motolské nemocnice. Pršelo, ale dětem ani indiánům z kmene Walden a Makha Oyate to zjevně nevadilo. Navíc, pokud jste chtěli, mohli jste se schovat pod hustý smrk či se usadit v tee-pee a vyhřívat se u ohýnku. Historie Indiánských prázdnin a tedy i slavného kmene Motolů se začala psát před šesti lety. Aleš Kysela (tady známý spíš jako Běžící Alk) původně připravil jednorázovou akci. A pak se narodil nápad a vznikly Indiánské prázdniny: nabídka programu pro zpestření pobytu dětských pacientů před prázdninami, která však není uzavřena ani klukům a děvčatům, kteří mají větší štěstí a nebydlí v nemocničním pokoji. Každý červnový týden je něčemu zasvěcen: ten první žvlům, následující zvířatům, pak rostlinám a nakonec lidem. Vždy na několik odpolední v týdnu je připraveno několik zajímavých setkání (indiánský dědeček přijde vyprávět pohádky, Wabi Daněk zazpívá, bude se uhánět motolskou přeríí na koni, chybět nebude pečení indiánských hadů). Ve středu 2. června 2004 začal Týden žvlů opravdu stylově a živelně: bubnovali nejen indiáni z kmene Walden a Makha Oyate, ale na plachtu tee-pee se jako doprovodný orchestr připojil i déšť. Když se déšť trochu umírnil, mohli jsme obdivovat

Jindřicha Zobla - mistra světa v zonglování s koltem. Trojnásobný mistr ČR v ovládní biče je zapsán se svým uměním i v Guinnessově knize rekordů, a tak není divu, že se zapsal i do kroniky kmene Motolů. Ale nebyla to jediná slavná návštěva tohoto dne. Z Mladé Boleslavi si to do motolské přerii zamilovala Petra Páčová. Chvilí než se přítomné děti osmělily položit dívce, která si na vlastní kůži zkusila život SuperStar, využil Běžící Alk k rozpovídání publika. Otázka byla jednoduchá: komu jste fandili? V tu ránu celé tee-pee ožilo – každý se chtěl pochlubit svým favoritem. Ostych byl překonán, zpívalo se a povídalo. Třeba i o tom, že Petra se stala skautkou hned jak se naučila chodit. Rodiče ji brali s sebou a ji se to zalíbilo, že si ani nedovede představit, že by skautkou nebyla. Skautskou přezdívku má Zlatuška, ale pro indiánské jméno se ještě nerozhodla.

Máte pocit, že byste se k motolským indiánům chtěli přidat? Podrobnější seznam připravovaných akcí se objevil na stránkách www.lifebook.cz. Kdo chtěl, mohl se třeba jen tak přijít podívat. Ale pokud se chtěl aktivně zapojit, měl možnost: každý zájemce dostal svůj osobní Indiánský zápisník. Zvolil si přezdívku a mohl se pustit do získávání tří kamínek. Červenou barvu má kamínek ZVĚDAVOSTI. Žlutý je kamínek MOUDROSTI a třetí (nejobtížnější získatelný) má barvu zelenou a je kamínkem MOUDROSTI. Pokud ulovil během měsíce Indiánských prázdnin všechny tři kamínky, dostal vzácné Indiánské vysvědčení na závěrečné slavnosti kmene Motolů - 24. června. Kamínek Radosti už Petra - Zlatuška za své zpívání a povídání získala. Dokonce mám pocit, že by jí patřilo takových kamínek hned několik najednou. Poté, co skončilo

povídání v tee-pee, se vypravila rozdat aspoň kousek radosti také těm, kteří před budovu nemocnice vzhledem ke svému zdravotnímu stavu přijít nemohli. Tak nezbyvá než dodat – **Hau Kóla**, tedy Ahoj na Indiánských prázdninách!

*Radka Páleníková
psáno pro www.adam.cz
foto autorka*

Z internetových pozdravů indiánům kmene Motolů:

Bojujte a vyhraďte to. Miluji vás všechny. Držte se.

*Šarka, 21 let
přítel, Orlová*

Všichni bojovníci

Dnes jsem si prohlídl vaše stránky, jsou super! Těšte se, až konečně tu bitvu vybojujeme a vítězoslavně si odneseme skalp protivníka. Howgh.

*Daniel, 26 let
doktor, Plzeň*

Všem statečným indiánům

Bojujte s námi za vás i za nás, společně dokážeme i nemožné. Držte se.

*Michal, 22 let
student medicíny, Jihlava*

Pozn. red.: Walden je jedním z kmenů Ligy lesní moudrosti, členského sdružení ČRD. Liga lesní moudrosti se zabývá výchovou dětí a mládeže; mimo jiné se zaměřuje na pobyt v přírodě po vzoru severoamerických indiánů. Byla založena v roce 1902 malířem, přírodovědcem a spisovatelem Ernestem Thompsonem Setonem. (www.woodcraft.cz)

Zpěváčci jsou profesionálové se srdcem

Tomáš Beníček, Michal Šabršula, Vendulka Kotková, Kristýna Plačková, Eva Ferencová. Znáte je? Myslím, že většina čtenářů teď kroučí hlavou. Nedivím se. Neobjevují se pravidelně na televizních obrazovkách, nepíše se o nich v bulvárním tisku, nejsou figurkami šoubyznysu. Přesto jsem přesvědčen, že ta jména nezapadnou. V úvodu jsem totiž vyjmenoval výherce letošního – již desátého – ročníku soutěže malých interpretů lidových písní Zpěváček 2004. Folklornímu sdružení České republiky, které soutěž vymyslelo a celých deset let organizuje, se podařilo uvést do života mimořádně kvalitní akci. Hledání zpěváčků je vlastně jakýmsi podhoubím budoucích slavíků a superstar. Nebyt sborů a souborů na základních školách, základních uměleckých školách a při Folklorním sdružení, měly by mnohé dnešní hvězdy cestičku ke slávě složitější.

Zpěváček má stejnou atmosféru jako v současné chvíli populární SuperStar. Soutěžící prožívají stresové situace, diváci bouřlivě fandí, porota soudí. Jen není tak bohatě medializovaný. O to je však upřímnější. Hezky to vystihl senátor a bývalý ředitel Novy Vladimír Železný, který finále Zpěváčka 2004 sledoval z první rady. Řekl: „Ve folklóru je obvykle hodně srdce a o něco méně profesionality. V populární hudbě je obvykle hodně profesionality, ale žádné srdce.“

Finále soutěže Zpěváček 2004 sledoval v neděli 16. května do posledního místečka zaplněný divadelní sál v lázních Velké Losiny. V první řadě kromě senátora Železného a jeho ženy seděla manželka premiéra Viktorie Špidlová, senátor Adolf Jílek, hejtman zdejšího kraje Jan Březina, starosta Velkých Losin Miroslav Kopřiva, zpěvák Peter Dvorský a další významní hosté.

Na pódiu se v rychlém sledu střídali holky a kluci v krojích, vítězové školních a regionálních kol. Všichni s cílem vyhrát. Pochopitelně. Jejich výkony později předseda poroty Jaroslav Jurásek (hudební skladatel a legenda našeho folklóru) ohodnotil slovy: „Všichni zpívali na jedničku. A vybrat jednoho, který by dostal jedničku s hvězdičkou, nebylo vůbec snadné.“ Nedivím se mu. Myslím si, že porota by moc přivítala, kdyby o vítězi mohli rozhodnout diváci svými esemeskami.

Tím nejlepším Zpěváčkem roku 2004 se stal třináctiletý Tomáš Beníček z Bánova u Uherského Brodu. Přestože má lidové písničky moc rád, není to jeho jediná záliba. Kromě toho totiž fandí rockové hudbě a ve škole má nejraději matematiku. Každý rok se soutěžního cyklu zúčastní na 6 000 dětí, z nichž porotami oceněných a nejlepších 45 ve věku 10 – 15 let postoupí do finále.

Letošní jubilejní X. přehlídkový cyklus akcí a pořadů Zpěváčci 2004 vyvrcholí v první polovině října koncerty Malých a velkých zpěváků - dětí a jejich vzorů (nejen Mistra Petra Dvorského, ale např. také Marie Rottrové a dalších známých zpěváků) v Kongresovém centru v Praze pořadem Zpěváček – Slávik 2004 a Koncertem hvězd. Přijďte se podívat. *Super* umělecký zážitek zaručen. A *star* tam budou také.

Slávek Hrzal
Foto autor

Debrujárský Den muzeí

Po svém – totiž spoustou zajímavých pokusů a experimentů – připomněli členové Asociace malých debrujárů (AMD) ČR v úterý 18. května celosvětový Den muzeí. Školou povinní šikulové (a šikulky) předváděli ukázky debrujárských činností návštěvníkům Národního technického muzea v Praze hned od rána. A návštěvníci – většinou šlo o jejich zvědavé vrstevníky – se měli na co dívat, čemu se divit a co si vyzkoušet. A i když debrujárské pokusy někomu mohly třeba na první pohled připadat tak trochu jako kouzelnické čaromáry, mohl si být naprosto jistý, že za tím vším je „pouze“ zvládnutá a důvtipně využitá věda. A spousta volného času vedoucích věnovaná práci s dětmi.

Kdo chtěl, mohl si u předváděcích stolků (jen pár kroků od vystavených exponátů parních lokomotiv) zkusit postavit šikmou věž z krabiček od zápalák – tím vyšší, čím lépe ctil jejich těžiště. Nebo si mohl zkusit složit jednoduchý papírový květ, který se po vložení na hladinu vody rozvine. A nebo – koho by napadlo, že prázdný obal od filmu se tak skvěle hodí k výrobě píšťalky a že plastová láhev opatřená dvěma nafukovacími balónky tak názorně ozřejmí princip fungování plic...?

„Základní činnost debrujárů je vědecká, ovšem přizpůsobená věku. Vypadá to sice jako hraní, ale vědecký princip je stejný,“ řekl novinářům prezident AMD ČR Petr Zapletal, který akci ke Dni muzeí slavnostně zahájil. Upozornil také, že u devadesáti procent debrujárských pokusů se používá odpadový nebo zcela běžně dostupný materiál. Zdůraznil rovněž, že všechny experimenty jsou důkladně odzkoušeny a musejí být pro děti naprosto bezpečné. O celodenní zábavu s vědou a technikou se v letenském muzeu postaralo 35 malých debrujárů spolu s vedoucími. Zájem veřejnosti byl značný; již ráno při zahájení akce odhadoval Petr Zapletal počet návštěvníků na dvě tři stovky.

Kromě muzejních exponátů na ně čekaly i dva

debrujárské stánky. U prvního se zájemci mohli o debrujárech dozvědět vše, co potřebovali: že jejich název má původ ve francouzském *se débrouiller* – objevovat, umět si poradit; že AMD působí v ČR od roku 1992; že nyní sdružuje ve více než 140 klubech přes 2000 členů...

Druhý, prezentační stánek měly na starost debrujárské kluby z Valašských Klobouků, ze Stráže u Tachova a z Chocně: první se zajímá o astronomii a spolupracuje s hvězdárnou, druhý dokáže z odpadového materiálu vykouzlit jednoduché hračky, ve třetím si hravě poradí s fyzikálními pokusy...

Součástí letošního Dne muzeí se podle Petra Zapletala stala mezinárodní konference Platforma, na niž do Prahy přijelo 23 účastníků ze šesti evropských zemí; nejpočetnější delegace byla francouzská. Kromě rokování v Národním technickém muzeu zahrnoval program konference i jednání na ministerstvech životního prostředí a školství.

Jiří Majer (psáno pro www.adam.cz)
foto archiv AMD

Pozn.: Podle informací zveřejněných na www.debrujar.cz přišlo 18. května 2004 do Národního technického muzea celkem 1200 návštěvníků.

Tibo, neobyčejný dobrovolník

Nejdříve nám přišel e-mail. Lámanou, ale pěknou češtinou nám sděloval, že má chuť se k nám přidat. „Moje jméno je Theobalt a jsem z Belgie,“ říkal. Pak se objevil v kanceláři. Dali jsme si sraz snad už symbolicky pod „koněm“. Světlovlasý, dlouhovlasý mladík kolem osmnáctky. Vyprávěl, že přijel do Čech vlastně na zkušební, že se mu tu líbí, že v Belgii také pomáhal dětem, že jeho rodina ho podporuje, že má úplně stejné dvojčce jako on... Všiml jsem si, že za těch pár měsíců tak báječně umí češtinu. Pláclí jsme si. Ještě jsme mu pomohli nakoupit na Libeňáku nějaký nábytek do bytu a život s Malým

princem se úplně propojil. Hned první schůzky s dětmi, první výlety si ho kluci oblíbili. Tibo, tak jsme mu začali říkat, k nim našel přímou cestu. Tam, kde jsme se často museli snažit a něžně rozbíjet krunýř dětské skořápky, Tibo přišel a skořápka praskla. „Někdy mne také mrzelo, že když přišel někdo z nás, některý kluk jen podal ruku, ale když přišel Tibo, rozjasnil se...“, posteskne si jeden náš dospělák. „Ale mám radost, že kluci mají radost s ním být, a to je to hlavní,“ dodává s úsměvem. Tibo našel také ten správný rozměr výchovy. Je laskavý a zároveň vnitřně důsledný.

Tibo se s námi zapojil do života Malého prince s největším nasa-

zením. Vzal si na starost projekt „Make a connection“, připravuje hry, vyjednává s jinými lidmi pomoc a snaží se shánět peníze i v zahraničí a hlavně u sebe doma. Ale jenom v tom to není.

„Lidi z Evropy jsou takoví jiní. Otevřenější, laskavější a mají v sobě nějaké světélko, které museli v tom člověku zasadit jeho rodiče a nějak jinak ho vychovali. To my prostě neumíme, ale učíme se...“, říkají naši dobrovolníci. A naše děti to poznají. Široké srdce, které umí přijímat druhé, se pozná, široký úsměv, který není jenom maskou, to děti odhadnou hned. Poznali jsme i jeho maminku. Přijela za Tibem na návštěvu do nemocnice, když ho chytil nena-

dálý problém a musel si jít lehnout. Prostě vzala letadlo a letěla za ním na návštěvu. Moc sympatická dáma. Kluci viděli příklad maminky, která myslí a jedná jinak než třeba jejich mámy, která velkoryse obejmě svou laskavostí všechny, které potká.

Je červen. Tibo odjíždí již brzy zpátky do Belgie. Stal se členem našeho týmu, bez kterého tu jedno místo bude chybět. Doufáme, že se vrátí. Moc si to přejeme. Takže díky, Tibo. Ber tento článek jako nejpřímnější poděkování za tvé měsíce s námi, s našimi dětmi. Dal jsi nám více, než si umíš možná představit. „Mersi bokú“, vzkazujeme ti jako neznalí francouzského jazyka.

A ještě něco. Otevíráme náruč všem dobrovolníkům z Evropy. Máme zájem o všechny mladé lidi, kteří k nám přichází z Evropy. Tibo vytáhl příčku hodně vysoko. Vážíme si každého mladého člověka, který našim dětem ukáže kousek pravé sjednocené Evropy přímo v terénu. Tam někde u těch dětí, které neznají svět, a nebo ho znají jako svět násilí a rodinných problémů, začíná pravá Evropská unie. Tam někde je potřeba rozsévat semínka solidarity, laskavosti, lásky a porozumění. Najdou se takoví mladí lidé, kteří to dokážou?

Ondra Martinek (Malý princ o.s.)
psáno pro www.adam.cz
foto TAMP

Bambiriáda už přilákala tisíce dětí

Na Letné si mohou děti hrát a soutěžit, ale dozvědí se i informace o tom, jak a kde trávit volný čas

Lámat si hlavu nad hlavolamem, žonglovat nebo si namalovat vysněný dům či prohlédnout indiánský stan týpí, to všechno si mohou děti až do neděle užít na Letenské pláni i v parku. A vstupné je nebude stát ani korunu.

Největší přehlídka možností, jak trávit volný čas, probíhá od včerejšího dopoledne na Letné. Už poště se pod názvem Bambiriáda předvádějí nejrůznější organizace, které se starají o volný čas dětí a mládeže. Zájem o akci přitom rok od roku stoupá. „Jen během prvního dne tu bylo přibližně čtrnáct tisíc návštěvníků. Víme to podle vstupenek, které jsme rozdali,“ řekl včera vedoucí organizačního štábu Pavel Hofrichter. Přitom loňský ročník přilákal během čtyř dnů konání Bambiriády na šedesát tisíc lidí. Pro děti jsou tu přitom kromě informací o kroužcích, klubech či táborech připraveny nejrůznější činnosti. Hlavolamy, lakros, šerm, výtvarné hry nebo seznámení se s obyčejí a přírodním způsobem života severoamerických indiánů. Navíc se vstupenkou na Bambiriádu budou moci zdarma navštívit například Národní nebo Náprstkovo muzeum, slevy na vstupném pak například nabízí Muzeum voskových figurín nebo Židovské muzeum. Bambiriáda je dnes a zítra dětem k dispozici od devíti až do osmnácti hodin, v neděli končí o hodinu dříve. Více informací je na www.bambiriada.cz.

hdk

Mladá fronta Dnes, 21. května 2004

Děti obdivovaly Letnou z výšky

Vysoko, skoro až u mraků. Tak si musely připadat děti, které se pomocí hasičské plošiny dostaly sedmadvacet metrů nad Letenskou pláň.

„Tak ještě jeden. Pojď třeba ty,“ lákal jeden z pořadatelů malého chlapce, který čekal s maminkou ve frontě na to, aby se mohl vznést do výšky. Klučina však radikálně prohlásil, že bez maminky nikam nepůjde, a tak zbylo místo pro jiného.

„Je to pěkné,“ komentoval o chvíli později pohled z výšky už o pár let starší Jan Prokeš. A pak se jen pečlivě rozhlížel, protože takovou příležitost hned tak mít nebude.

Příležitost stát na hasičské plošině dostaly děti v rámci šestého ročníku Bambiriády. Celostátní akce, která v Praze začala včera a pokračuje až do neděle, je největší přehlídkou nejrůznějších sdružení dětí a mládeže a nabídkou mnoha aktivit pro volný čas. Loňský ročník přilákal podle organizátorů přes dvě stě tisíc návštěvníků, jen v hlavním městě jich bylo více než šedesát tisíc.

hdk

Mladá fronta Dnes, 21. května 2004

Bambiriáda ovládla Letenskou pláň

Bílé stanové městečko, ale i stovky dětí zaplňují Letenskou pláň. Od včerejška až do neděle se zde koná již šestý ročník Bambiriády, tradiční prezentace činnosti sdružení dětí a mládeže a středisek volného času, které nabízejí aktivity pro pražské děti. O zábavu není nouze. Kromě nepřetržitého pódiového programu tu každá organizace předvádí ukázky své vlastní činnosti. Děti si tak mohou vyzkoušet velké množství nejrůznějších činností pro aktivní trávení volného času, například střelbu lukem a indiánskou foukačkou na cíl, překonávání lanových překážek, tai-ji, lakros, žonglování, obří dámu, výrobu keramiky, šerm, výtvarné hrátky, počítače a internet, obyčejí a přírodní způsob života severoamerických indiánů a mnoho dalších. K vidění jsou rovněž živá zvířata a dojde i na vodní hrátky.

„Je to tu bezvadný. Vyzkoušel jsem s kamarádem šerm a ani jsme si nic neudělali,“ smál se deseti-letý klučina, kterého na Letnou přivedla babička. „Žonglování nám ale moc nejde,“ doplnil ho smutně kamarád, než odběhl tužit svoje tělo na lanové překážky.

Přichystána je řada doprovodných akcí. Kromě tradičního Dětského sněmu v Senátu Parlamentu ČR se návštěvníci mohou těšit na jízdu parním vlakem a jiné.

Návštěva tohoto festivalu může být velmi užitečná i pro rodiče, kteří se často seznámí s nabídkou aktivit pro děti, o kterých často neměli ani tušení, že se nalézají v jejich městské části, či třeba jen kousek od jejich bydliště.

Loňský ročník Bambiriády navštívilo ve všech městech přes 200 000 dětí a dospělých, letos organizátoři očekávají účast ještě o pětinu vyšší. Vstup na akci je zdarma.

Právo, 21. května 2004

Pamětní deska připomene hrdiny i skautské ideály

Patronem skautů je svatý Jiří. V den jeho svátku (24. dubna) se sešli bývalí i současní členové dejvických skautských oddílů, aby odhalili pamětní desku připomínající junáky, rovery a skauty, kteří za druhé světové války položili životy za svobodu Československa

„Skautovat znamená nejen milovat a chránit přírodu, ale hlavně milovat a chránit svobodu,“ řekl na setkání Miloš Zezula, iniciátor zřízení pamětní desky, a dodal, že tato deska bude vzpomínkou i pro ty, kteří touto dobou zla prošli s čistým štítem. Slavnostní odhalení zahájil místostarosta skautu Jiří Navrátil. „Já sám jsem začínal skautovat v klubovně dejvické Čtyřky a mnozí z těch, kterým patří tato deska, byli mými kamarády,“ řekl. Skleněná deska je umístěna na budově Elektrotechnické fakulty ČVUT, nedaleko od míst, kde ve dřevěné Jandově chatě kdysi bylo centrum skautského života na Praze 6. Bývalí členové dejvických skautských oddílů se pravidelně scházejí již dvacet let.

*noviny městské části Praha 6
Šestka*

Junák převzal výroční cenu

Junák – Svaz skautů a skautek ČR převzal 16. dubna 2004 výroční cenu Nadace pro transplantace kostní dřeně za opakovanou realizaci mimořádně úspěšné sbírky Kapka v předchozích šesti letech. Na konto Nadace přispěl dosud částkou 2 578 000 korun.

Cenu převzal místostarosta Junáka Jiří Navrátil a koordinátor sbírky Petr Vaněk z Plzně z rukou Jiřiny Jiráskové, biskupa Františka Radkovského a MUDr. Vladimíra Kozy, předsedy správní rady Nadace pro transplantace kostní dřeně a přednosty hematologicko-onkologického oddělení Fakultní nemocnice v Plzni. Akci Kapka společně pořádají Nadace pro transplantace kostní dřeně a Junák. Jejím cílem je upozornit veřejnost na problémy lidí postižených nemocí krvetvorby, možnost přihlásit se do Českého národního registru dárců kostní dřeně a v neposlední řadě i získat finanční prostředky na uskutečňování programu Nadace pro transplantace kostní dřeně.

Šestý ročník humanitární akce Kapka proběhne letos 18. - 20. června. Skauti ve všech krajích ČR budou na mnoha čerpacích stanicích (oblečení do triček Kapky) oslovovat

přijíždějící řidiče. Nabídnou jim informace o možnostech pomoci nemocným leukémií a podobnými chorobami; v případě zájmu řidiče umyjí okno automobilu a na oplátku umožní každému za tuto službu přispět na konto Nadace do připravených zapečetěných kasiček.

převzato z www.skaut.cz

Evropský portál pro mládež

Ve středu 26. května byl spuštěn internetový portál určený všem mladým lidem, kteří žijí, studují a pracují v Evropě – Evropský portál pro mládež (<http://europa.eu.int/youth>). Téhož dne odpoledne proběhlo také internetové chatování s komisařkou pro Vzdělání, mládež a kulturu Viviane Redinguovou a Dalíou Grybauskaite. Více informací o této akci lze zjistit na <http://europa.int/comm/chat/reding/index.cs.htm>. Díky odkazům na více než 10 000 webových stránek ve 20 jazycích Evropské unie se dozvíte všechno, co potřebujete a chcete vědět o studiu, práci, dobrovolnictví, cestování... ve 30 evropských zemích.

www.adam.cz

V Paláci YMCA je infocentrum pro mládě

Možná si někteří z vás, návštěvníků Paláce YMCA, všimli, že na konci chodby dole v přízemí se již svítí a něco děje. Ano, již od začátku března tu můžete opět získávat informace. A aby nebylo vše jednoduché a jasné, toto informační centrum v Praze provozuje YMCA Brno. (Oni tam už jedno mají, tak proč neexpandovat, že?) A tak, díky aktivitě a snaze YMCA Brno, má i Praha a potažmo YMCA své informační centrum pro mládež.

Úkolem pracovníků je podávat všem návštěvníkům pokud možno vyčerpávající informace z mnoha oborů. Kromě informací z YMCA zde naleznete oblasti jako: občan a stát, cestování, vzdělávání, informace o Praze, informace o EU, církvích, brigádách v Praze i v zahraničí, ubytování, sociálních službách a organizacích, o dobrovolnicích a mnoho dalšího. Některé informace jsou v tištěné podobě, jiné zase „v počítači“.

A proto, potřebujete-li něco vědět, okopírovat, zjistit, najít na internetu nebo nám i nějaké informace zanechat, neváhejte a přijďte, pište, mailujte, volejte! (Adresa: ICM Praha – Palác YMCA, Na Poříčí 12,

115 30 Praha 1. Tel.: 224872221, e-mail: icmpraha@ymca.cz)
*Miki Erdinger, vedoucí ICM Praha
měsíčník YMCA Protein,
červen 2004, ročník VI.*

Tomíci školili hlavní vedoucí letních táborů

V „dědovské chalupě“ se o víkend 4. – 6. června 2004 konalo školení, jehož absolventi již o těchto prázdninách povedou dětské tábory. Třicítka vedoucích z Asociace TOM, FOS, Pionýra a Ymky získala po úspěšném absolvování závěrečného testu toto osvědčení na dalších pět let. Víkend byl naplněn informacemi z oblasti legislativy, psychologie, pedagogiky, táborových staveb a dalších. Nechyběla ale ani praxe v podobě her, které se mohou stát inspirací pro táborový program. Účastníci školení prokázali svou připravenost na řešení všech táborových překážek. Školení připravila výchovná rada A-TOM.

Jiří Šmída

převzato z www.A-TOM.cz

Pionýr pořádá účetnické kurzy

Pionýr pořádá kurzy „Hospodář – účetní v občanském sdružení“ (s akreditací Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy). Centrální intenzivní kurz proběhne v době od 18. do 24. srpna 2004 v Kamenci v Orlických horách. Stále se můžete hlásit, a to i nečlenové Pionýra. Podrobnosti a přihlášky naleznete na adrese: http://www.pionyr.cz/dokumenty/info/kurs_ucetnictvi.doc.

www.adam.cz

Zpravodaj ČRDM o výchově

ARCHA

a využití volného času dětí a mládeže
Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jiří Majer – vedoucí redaktor,
Hana Konopiská, Mgr. Jiří Zajíc
Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 234 621 379, fax: 234 621 541
e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Graf. úprava a sazba Michala Rocmanová akad. mal.
Tiskne TG TISK s.r.o. Lanškroun
Fotografie z archivů členských sdružení ČRDM
Příspěvky přijímáme nejlépe ve Word 7.0 nebo RTF

Generali podporuje prevenci

Jak se již stalo tradicí, třetí květnový týden probíhala na celém území České republiky celostátní dopravně preventivní akce Jablko nebo citron, pořádaná ministerstvem vnitra, Policií ČR a pojišťovnou Generali. Letošní, v pořadí už čtvrtý ročník této celostátní dopravně preventivní akce byl zahájen 17. května za účasti 1. místopředsedy vlády a ministra vnitra Mgr. Stanislava Grosse, náměstka policejního prezidenta plk. Mgr. Vladislava Husáka a generálního ředitele a předsedy představenstva pojišťovny Generali Ing. Jaroslava Mlynáře, CSc.

V rámci akce Jablko nebo citron řidiče kontrolovaly „hlídky“ složené ze zástupců dopravní policie, pojišťovny Generali a ze žáků 4. a 5. tříd základních škol. Policisté v blízkosti vybraných škol prováděli měření rychlosti, na jehož základě děti následně odměnily ohleduplné řidiče sladkým jablkem, řidiči-hříšníci od nich obdrželi kyselý citron. V loňském roce děti předaly řidičům celkem 3648 jableček a 2495 citronů.

„Pojišťovna Generali nabízí svým klientům kompletní pojistnou ochranu za příznivé ceny, snaží se však současně držet zásady, že nejlepší ochranou je prevence. Proto podporujeme podobné programy,“ vysvětluje Renata Werliková z Generali.

Hlavním cílem akce Jablko nebo citron je poukázat na časté příčiny dopravních nehod, a to nedodržování nejvyšší povolené rychlosti v obcích a nerespektování přechodů pro chodce. Jen v loňském roce došlo na českých silnicích k 195 851 dopravním nehodám, při nichž bylo usmrceno celkem 1319 účastníků silničního provozu. Nejčastější příčinou nehod byla právě nepřiměřená rychlost.

Společná iniciativa Policie ČR, Ministerstva vnitra ČR a pojišťovny Generali vznikla již v roce 2001, mj. právě na základě podobně neblahých statistik. Nápad pochází původně z Rakouska, odkud se k nám dostal díky pojišťovně Generali. Nutno podotknout, že se akce od svého počátku setkává se stále větším zájmem ze strany škol, které ji zařazují do vlastních programů dopravní výchovy.

Více informací na www.jablkonebocitron.cz.

Motto letošní Bambiriády „**J sme na jedné Zemi**“ se inspirovalo vstupem naší republiky do Evropské unie.

Některé z atrakcí byly jaksepatří akční... a jiné o poznání klidnější.

Někdy to chtělo dobrou mušku... jindy zase udržet rovnováhu...

...anebo mít skvělý postřeh. Hráli si malí i velcí.

O dobrou náladu se na pražské Letenské pláni postaral i Ivan Hlas se svou kytarou.

Soutěže a zápění měly nejrůznější podobu, klání ale vždy probíhalo v duchu rytířského fair-play.

Celostátní partneři:

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Celostátní mediální partneři:

Celostátní pořadatel:

Hlavní celostátní mediální partneři:

Česká rada dětí a mládeže s podporou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstva obrany

Záštitu nad akcí převzali: JUDr. Petra Buzková, ministryně školství, mládeže a tělovýchovy; Mgr. Stanislav Gross, 1. místopředseda vlády a ministr vnitra; RNDr. Libor Ambrozek, ministr životního prostředí; Vladimír Mlynář, ministr informatiky